Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

La Consiliul Judeţean Argeş administratorul public Mariana Dinu „dă" şi la Roxana Stoenescu „crapă" pag. 17

Societăţile care administrează fondurile de pensii private, cât sunt de sigure în viitor? pag. 4

Primarul Ion Gârleanu „a atras" în comună Simpozionul Naţional „Sociologii şi Marea Unire" pag. 10

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 365** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **23 mai - 5 iunie 2018** ● 2,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

Preşedintele Iohannis sfidează Constituţia dând lovitură de stat avându-l ca protagonist pe Ludovic Orban

pag. 12

JUSTIŢIA ROMÂNEASCĂ ÎN 22 DECEMBRIE 1989 A ÎNCEPUT CU STÂNGUL PRINTR-O CRIMĂ POLITICĂ

pag. 6

EDITORIAL

Uniunea Europeană a copiat măsurile impuse în prezent României

MOSCOVA 2 IUNIE 1947 - DIRECTIVA SPECIALĂ PENTRU SOVIETIZAREA STATELOR DIN SFERA DE INFLUENŢĂ U.R.S.S.

De 2000 de ani, poporul român nu a suferit un blestem mai mare decât lovitura din 22 decembrie 1918. Sigur este faptul că după război, intrând în sfera de influenţă a dictatorului Stalin, ţara avea nevoie de „modificări de esenţă", cu precădere politică, militară şi economică. Neşansa istorică pe care Dumnezeu ne-a dat-o, este reprezentată de poziţia noastră geografică având în Est o mare putere atât din punct de vedere teritorial, cât mai cu seamă, o mare putere devenită în prezent o putere globală. Trădarea de la Ialta făcută de SUA, Anglia şi Franţa, cedând pretenţiilor lui Stalin, nu mai este un secret pentru cetăţenii români care mai ştiu să citească. În acest război, cel mai mare câştigător din toate punctele de vedere a fost America, care deşi nu a suferit aproape deloc ororile celui de-al doilea Război Mondial, a stat în schimb „după perdea" aşteptând cu răbdare deznodământul războiului. Marele perdant, Germania, deşi a fost aproape 70% la discreţia intereselor economice, politice şi militare ale SUA, putem spune că este „marele câştigător al celui de-al Doilea Război Mondial". Acest lucru este dovedit în prezent când dictongul lui Hitler „Germania... Germania... peste tot" s-a adeverit. Adevărul este autentificat prin ajungerea Germaniei ca prima putere economică, politică şi militară din Europa în defavoarea Angliei şi Franţei, aşa-zise câştigătoare ale războiului. Franţa a devenit doar „o trâmbiţă a intereselor Germaniei" care prin înfiinţarea UE şi-a asigurat fără niciun dubiu conducerea Europei. Sigur, nu

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 40 32 12 25 18 27

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

chiar pe faţă, ci cu ajutorul unor ţări de origine germanică precum: Polonia, Austria, Ungaria, Cehia, etc. Datorită acestui lucru, Anglia a ieşit din UE dându-şi seama că interesele ei startegice în Europa sunt divergente faţă de Germania şi Franţa. Aşa cum spuneam, războiul a stabilit câştigător Statele Unite care în mod „criminal", deşi războiul era pierdut de aliaţii lui Hitler, au dat cele două bombe asupra Japoniei obligându-i pe aceştia să capituleze. Sigur este faptul că Japonia oricum capitula. Numai că, americanii au săvârşit cea mai odioasă crimă a unui învingător prin lansarea celor două bombe atomice care şi în prezent au efecte dezastruoase chiar pentru planetă. Putem concluziona faptul că americanii după război şi în urmăorii 30 de ani de la terminare, au avut cea mai puternică armă de propagandă în eter, ştiind să-şi valorifice „brandurile" anarhiei imperialismului american (pistolul şi violenţa). Americanii nu au plecat din Europa niciodată după război. Au păstrat puternicul BLOC NATO iar prin trădarea serviciilor secrete din Estul Europei, au început cucerirea din zona Orientului Îndepărtat: Coreea, Vietnam, Cambodgia, etc. Aici, timp de 15 ani, au avut loc lupte grele împotriva unor forţe ostile lor, pe care americanii cu toate pierderile, nu le-au putut înfrânge. În schimb, Stalin, pentru a-şi consolida puterea discreţională, a emis la data de 02.06.1947, ceea ce istoricii numesc, Directiva Specială pentru „Pacificarea" prin forţă a ţărilor care au intrat în sfera de influenţă a URSS. Ceea ce este dezastruos pentru România şi de ce nu, pentru Bulgaria, Ucraina şi Republica Moldova, este reprezentat de faptul că o parte din măsurile luate de Stalin prin directivă sunt în prezent asumate de Germania ca stat dominant însoţită de „ţârcovnicii" ei din Europa: Polonia, Cehia, Olanda, Franţa, Italia, Grecia şi alte ţări care au înfiinţat organizaţia Uniunii Europene. Aceasta reprezintă în ultimii 28 de ani cea mai mare ameninţare pentru descompunerea statului naţional român. Nici chiar Imperiul otoman nu a creat măsuri „ofensive" asupra populaţiei româneşti şi basarabene, încât putem spune fără să greşim că Stalin, prin Planul Kolarov elaborat la 8 august 1924, urmărea „dezmembrarea României în 5 zone autonome. Pentru ca cetăţenii să cunoască, Uniunea Europeană impune României prin calsa politică aflată la guvernare în ultimii 20 de ani, „8 zone„ pe care ei le consideră necesare pentru ca directivele de la Bruxelles să poată fi mai uşor implementate după interesele lor. Că aşa stau lucrurile, nu putem trece cu vederea „modificarea Constituţiei" făcute criminal de Adrian Năstase în anul 2003 care la art.135 din Constituţie a „strecurat" punctul g „aplicarea politicilor de dezvoltare regională în condordanţă cu obiectivele UE". Sau strecurarea art.148 şi 149 „integrarea Euroatlantică care nu a fost trecută în publicitatea de modificare a Cosntituţiei. Se spunea la timpul respectiv că se va modifica doar noţiunea de proprietate care trebuie să fie nu ocrotită, ci stabilit la art.44 „dreptul de proprietate privată". De aceea, pentru cetăţenii care mai ştiu să citească, cu precădere cei din clasa politică şi sfera economică, publicăm Anexa 9 prevăzută de Directiva NCVD. Am în vedere art.40 din Directiva NCVD care în anul 2006 Monica Macovei înfiinţând DNA ca o structură independentă a justiţiei din România, să poată distruge Capitalismul românesc apărut după 22 decembrie 1989. Fără comentarii.

D. BOŢILĂ

UE A COPIAT DE LA STALIN PLANUL DE DISTRUGERE ÎN PREZENTA ROMÂNIE

1. Este interzisă primirea pe teritoriul ambasadelor a autohtonilor contactați de noi ca informatori. Întâlnirea cu aceşti oameni este organizată de serviciul special desemnat în acest scop, iar întâlnirile pot avea loc doar în locuri publice. Informațiile sunt preluate de către ambasadă prin organele serviciilor speciale, în speță cu predarea lor ofițerului nostru cu cel mai mare grad în ambasadă.

2. Se va umări ca între soldații noştri şi populația civilă să nu se producă legături de nici un fel. Este inadmisibil ca ofițerii noştri să viziteze autohtoni la locuințele lor; este, de asemenea, inadmisibil ca simplii soldați să stabilească relații cu femei din rândul băştinaşelor. Nu se admite stabilirea de relații între soldații noştri şi populația civilă, respectiv soldații autohtoni.

3. Se va accelera lichidarea cetățenilor care întrețin legături neinițiate de către noi cu Partidul Comunist Polonez, Partidul Socialist Polonez, cu interbrigadiştii, cu Organizația Tineretului Comunist Polonez, cu Armata de Acasă şi alte asociații. În acest scop trebuie folosite elementele opoziției militare.

4. La acțiunile militare vor lua parte acei soldați care au stat pe teritoriul țării noastre (se are în vedere Uniunea Sovietică n.n.) înainte de a intra în Armata Kosciuzsko (Armata poloneză ce lupta de partea Armatei Sovietice pe teritoriul U.R.S.S. n.n.). Se va ajunge la distrugerea ei totală.

5. Trebuie realizată în mod accelerat unificarea tuturor partidelor într-un singur partid, având grija ca toate rolurile cheie să revină acelor oameni care aparțin serviciilor noastre secrete.

6. Unificarea organizațiilor de tineret trebuie facută rapid. De la conducatori de organizații locale în sus, în poziții de conducere se vor repartiza oameni desemnați de serviciile noastre speciale.

7. Se organizează şi se urmăreşte ca funcționarii aleşi ca deputați la congrese să nu-şi poată păstra mandatul pe întreaga perioadă ce le stă în față. Deputații nu pot convoca în nici un caz şedințe între întreprinderi. Dacă nu există altă soluție şi o asemenea şedință trebuie convocată, se vor îndepărta acei oameni care au activitate în legătură cu proiectarea concepțiilor şi avansarea revendicarilor. Inițiativele particulare trebuie eliminate cu desăvarşire. Pentru fiecare congres se vor pregăti oameni noi şi doar cei vizați de serviciile noastre secrete.

8.Se va acorda o atenție deosebită persoanelor cu capacități organizatorice şi cu şanse sigure de popularitate. Aceşti oameni trebuie cooptați, iar în cazul în care se opun, se va bloca accesul lor la posturi ierarhic superioare.

9. Se va urmări ca funcționarii de stat (exclusiv organele de securitate şi din industria minelor) să aibă retribuții mici. Aceasta se referă îndeosebi la sfera sănătății, justiției, culturii, respectiv la cei care dețin funcții de conducere (documentul găsit în Cehoslovacia adaugă: mai puțin cadrele de conducere alese pe baza lealității față de regimul socialist).

10. In toate organele de guvernământ, respectiv în majoritatea uzinelor, trebuie să avem oameni care conlucrează cu serviciile noastre speciale, fără ştirea organelor administrative locale.

11. Se va urmari cu strictețe ca presa autohtonă să nu transmită date privind calitatatea şi sortimentul mărfurilor ce ni se transportă. Nu este voie ca această activitate să se numească comerț. Trebuie neapărat menționat faptul că e vorba de schimburi de mărfuri.

12. Se vor exercita presiuni asupra serviciilor publice în sensul că acestea să nu acorde acte doveditoare a proprietății asupra pămantului; actele vor arăta doar calitatea de lot dat în folosință, dar niciodată pe aceea de proprietate a deținătorului.

13. Politica față de mica gospodărie țărănească urmează acest curs pentru a face gospodăria particulară nerentabilă. După aceea, trebuie începută colectivizarea. În cazul în care ar interveni o rezistență mai mare din partea țăranilor, trebuie redusă împărțirea mijloacelor de producție repartizate lor, concomitent cu creşterea obligațiilor de predare a cotelor. Dacă nici aşa nu se ajunge la rezultatul scontat, trebuie organizat ca agricultura să nu poată asigura aprovizionarea cu alimente a țării, astfel ca necesarul să trebuiască acoperit prin import.

14. Trebuie făcut totul ca hotărarile şi ordinele – fie acelea cu caracter juridic, economic sau organizatoric – să fie nepunctuale.

15. Trebuie făcut totul ca anumite cazuri să fie discutate concomitent de mai multe comisii, oficii şi instituţii, însă nici una dintre ele să nu aibă drept de decizie înainte de a se consulta cu celelalte (fac excepţie cazurile ce vizează industria minelor).

16. Sindicatele din uzină nu pot exercita nici o influentă asupra activităţii din uzină. Ele pot lucra doar la punerea în practici a hotararilor şi atât.

17. Sindicatele nu au dreptul de a se împotrivi conducerii în nici o problemă. Sindicatele trebuie să fie ocupate cu alte probleme minore ca de exemplu: organizarea odihnei în concedii, discutarea cererilor de pensii şi împrumuturi, programe culturale şi distractive, organizarea de excursii, repartizarea mărfurilor deficitare, justificarea unor puncte de vedere şi decizii ale conducerii politice.

18. Trebuie organizat ca numai acei conducători să fie avansaţi care execută impecabil problemele cu care au fost însărcinaţi şi care nu le analizează depăşind cadrul activiităţii lor.

19. In legătura cu activitatea băştinaşilor care sunt purtători ai unor funcţii de partid, de stat sau administrative trebuie create asemenea condiţii, ca aceştia să fie compromişi în faţa angajaţilor, astfel încât să devină imposibilă întoarcerea lor în anturajul iniţial.

20. Cadrelor militare autohtone li se pot încredinţa poziţii de răspundere în locuri unde deja sunt plasaţi oamenii serviciului special.

21. In cazul fiecărei actiuni armate si cu ocazia tragerilor, cantitatea munitiei va fi controlată permanent si cu seriozitate, indiferent de tipul de armă.

22. Trebuie ţinut sub observaţie fiecare institut de cercetare şi laborator, consemnându-se orice cercetare valoroasă.

23. Trebuie acordată o mare atenţie inventatorilor, inovatorilor, respectiv dezvoltată şi sprijinită activitatea lor, dar fiecare invenţie trebuie înregistrată cu consecvenţă la centru. Este permisă doar realizarea acelor investiţii care au aplicabilitate în industria minelor sau cele care au indicaţiile noastre speciale. Nu este permisă realizarea acelor invenţii care ar asigura creşterea producţiei de produse finite şi, în paralel cu aceasta, scăderea producţiei şi a extragerii de materii prime , sau ar împiedica îndeplinirea deciziilor. Dacă o invenţie a devenit cunoscută, trebuie organizată vânzarea acesteia în străinătate pe valuta vest, pe motiv că e prea costisitoare în ţară. Documentele cuprinzând datele cu privire la valoarea şi descrierea invenţiei nu se publică. Toate datele şi documentele privitoare la valoarea şi descrierea amănunţită a invenţiei vor intra in posesia noastră.

24. Punctualitatea transporturilor de orice gen trebuie perturbată (mai puţin cele cuprinse în îndrumările din N.K. – 552-46).

25. În uzine trebuie iniţiate diferite şedinte şi conferinţe profesionale, trebuie notate propunerile, observaţiile ce au fost expuse, respectiv autorii acestora.

26. Trebuie popularizate discuţiile cu muncitorii care se ocupă de probleme actuale legate de producţie, respectiv cele care critică trecutul şi problemele locale. Nu se vor înlătura cauzele fenomenelor în discuăie.

27. Luările de poziţie ale conducerilor băştinaşe pot avea coloratura naţională sau istorică, dar acestea nu pot duce la unitatea naţională.

28. Trebuie acordată o mare atenţie ca nu cumva în oraşe să existe reţele de apă nelegate la reţeaua principală în cartierele în curs de reconstrucţie sau nou construite. Canalizările vechi neracordate şi fântânile trebuie lichidate sistematic pe parcurs.

29. Reconstrucţia obiectivelor industriale şi construcţia celor noi se va face având în vedere ca materialele reziduale să fie dirijate în depozitele de apă ce ar putea folosi drept rezerve de apă potabilă.

30. În orasele reconstruite sau nou construite nu se mai admit în locuinţe spaţii excedentare, care ar putea folosi la adăpostirea pe o perioada mai lungă a animalelor sau depozitarea rezervelor de alimente.

31. Întreprinderile proprietate personală, micii meseriaşi şi micii industriaşi să primeasca doar astfel de materii prime şi utilaje inferioare şi care să împiedice producţia de calitate. Preţul acestor mărfuri să fie mai mare decât preţul produselor similare ale întreprinderilor de stat.

32. Trebuie extinsă birocraţia statului în cel mai înalt grad în toate domeniile. Este admisă critica activităţii organelor administrative, însa nu se admite nicidecum scăderea numerică a personalului şi nici funcţionarea normală a aparatului birocratic.

33. Trebuie avut o mare grijă de toate proiectele de fabricaţie în industria minieră, respectiv în întreprinderile indicate în mod special. A se împiedica aprovizionarea bună a pieţei interne.

34. Trebuie acordată o atenţie deosebită bisericilor. Activitatea cultural-educativă trebuie astfel dirijată ca să rezulte o antipatie generală împotriva acestora. E necesar să fie puse sub observaţie tipografiile bisericeşti, arhivele, conţinutul predicilor, cântecelor, al educaţiei religioase, dar şi cel al ceremoniilor de înmormântare.

35. Din şcolile elementare, de specialitate, dar mai ales din licee şi facultăţi trebuie să fie înlăturaţi profesorii de valoare care se bucură de popularitate. Locurile lor trebuie să fie ocupate de oameni numiţi de noi, având un nivel de pregătire slab sau mediocru. Să se analizeze diferenţele dintre materii, să fie redusă cantitatea de material documentar, iar la licee să se opească predarea limbilor latină şi greacă veche, a filozofiei generale, a logicii şi geneticii. În manualele de istorie nu trebuie amintit care dintre domnitori a servit sau a vrut să servească binele ţării. Se va insista pe lăcomia şi răutatea oricărui rege, pe efectul nefast al monarhiei şi pe lupta poporului asuprit. In şcolile de specialitate trebuie introdusă specialitatea îngustă.

36. Trebuie să fie iniţiată organizarea unor acţiuni cu caracter artistic sau sportiv care să sarbatorească lupta băştinaşilor împotriva cotropitorilor (exclusiv ruşii, îndeosebi nemţii) şi care să popularizeze lupta pentru socialism.

37. Pe plan local este interzisă apariţia unor opere despre acei băştinaşi care înainte de revoluţie şi în perioada celui de-al doilea război mondial au trăit la noi (în U.R.S.S., n.n.) sau au luptat alături de noi în timpul războiului.

38. Dacă se constituie o organizaţie care ar sprijini alianţa cu noi, dar totodată ar stărui asupra controlului activităţii economice a conducerii oficiale, imediat trebuie pornită împotriva ei o campanie de acuzare a naţionalismului şi şovinismului. Aceasta trebuie făcută în felul următor: profanarea monumentelor ce ne aparţin, distrugerea cimitirelor, difuzarea unor manifeste din care să rezulte ponegrirea naţiunii şi culturii noastre şi îndoiala faţă de înţelesul contractelor încheiate cu noi. În munca de propagandă trebuie implicaţi şi băştinaşii, folosindu-ne de ura care există împotriva acelor organizaţii.

39. Se va da o atenţie deosebită construcţiei şi reconstrucţiei drumurilor, podurilor, a căilor şi reţelelor de legătură, indiferent cât de îndepărtate sau inaccesibile ar fi, ca, in cazul în care este nevoie pe o intervenţie armată, locul rezistenţei sau al concentrării forţelor reacţionare să fie accesibil din toate părţile.

40. Trebuia ca reprezentanţii opoziţiei politice să fie închişi. Se va încerca prin toate mijioacele racolarea acelor opozanţi care se bucură de stima populaţiei băştinaşe. Dacă nu cedează, trebuie compromişi prin campanie de denigrare. Înainte ca ei sa se întipărească în conştiinţa maselor, trebuie lichidaţi prin aşa numite „întâmplări neprevăzute" sau închişi sub acuzaţia de crimă de drept comun. Numai în cazuri cu totul speciale se admit procese politice, care vor fi ţinute sub acuzaţia de „înaltă trădare"

41. Trebuie împiedicată cu orice preţ reabilitarea celor condamnaţi în procese politice. Dacă această reabilitare devine inevitabilă, se admite doar cu condiţia ca acel caz să fie considerat o greşeală judecătorească, condamnatul nu va fi judecat, ci doar graţiat; nu va avea loc reluarea procesului, respectiv autorii judecăţii greşite nu vor fi convocaţi.

42. Se interzice judecarea sau chiar criticarea publică a acelor conducători numiţi de către partid, care prin activitatea lor au produs pierderi sau au trezit nemulţumirea angajaţilor. În cazuri drastice se recheamă din funcţie, fiind numiţi în poziţii similare sau superioare. La sfârşit, trebuie puşi în funcţii de conducere şi ţinuţi în evidenţă drept cadre de rezervă pentru perioada schimbărilor ulterioare.

43. Se aduc la cunoştinţa publicului procesele acelor persoane cu poziţie de conducere (în primul rând din cadrul armatei, ministerelor, serviciilor importante, cadrelor didactice) care sunt învinuite de atitudine împotriva poporului, socialismului, industrializării. E o acţiune ce atrage atenţia maselor populare.

44. Se va căuta ca acei care lucrează în diferite funcţii indiferent cât de mici, să fie schimbaţi şi înlocuiţi cu muncitori cu cea mai mică pregătire profesională, necalificaţi.

45. Trebuie ca la facultăţi să ajungă cu prioritate sau în mod exclusiv, cei ce provin din cele mai joase categorii sociale, cei care nu sunt interesaţi să se perfecţioneze la nivel înalt, ci doar să obţină o diplomă.

PRELUAT DIN CARTEA LUI VLADIMIR ALEXE

Pilonul II de pensii: mumă sau ciumă?

Societăţile care administrează fondurile de pensii private, cât sunt de sigure în viitor?

Fondurile private de pensii vor circula haotic în toată lumea fără o siguranţă

În ultima vreme, mai precis de la pierderea alegerilor parlamentare ale lui Klaus Werner Joannis prin partidul său de sprijin, cel al „noilor liberali”, se caută zilnic o pricină, un bob, o scânteie bune de a declanşa o gâlceavă la nivel naţional. Credeam că doar fostul preşedinte se hrănea doar din scandal; se vede treaba, însă, că succesorul său l-a depăşit, pentru că, în ce-l priveşte pe domnul Klaus, scandalul nu este de ajuns pentru a-i satisface ranchiunile, ura şi pofta de vendetă. Şi dacă toate acestea ar fii puse în slujba poporului ţării peste care el se vede „şef”! Dar, asta este imposibil (binele aproapelui nu se poate face cu ură şi cu refulări). Astea sunt bune când vrei să-ţi slujeşti alţi prieteni, prieteni (sau, Doamne iartă-mă, îndrumători) care numai binele poporului român nu-l au în viziunea lor.

Printre multele şi, cum spuneam, aproape zilnicele pricini, mai nou au descoperit, preşedintele şi servanţii lui, scandalul pe sistemul privat de pensii. Sau, mai straniu: ***sistemul privat obligatoriu de pensii!*** Ce vreţi aberaţie mai mare! Sistem cinic ce-şi trădează (dovadă că nici nu le mai pasă) cinismul chiar prin nume: sistem-privat-obligatoriu. O altă scorneală venită de la Banca Mondială care, cică, doreşte să vină în sprijinul cetăţeanului român (de grija căruia aceşti consultanţi se pare că nu mai au somn, nu-i aşa?).

Să intrăm puţin în bucătăria acestui sistem de pensii, impus românilor şi chiar susţinut „în orb” (nimeni nu a ajuns încă la vârsta la care să şi beneficieze de promisele lui binefaceri) de activiştii de stradă care se dovedesc straşnici slujbaşi ai oricăruia plăteşte bine pentru a participa la destructurarea României, pentru care cuvinte ca popor, centenar, naţionalism, patriotism sunt deja desuete şi chiar periculoase într-o lume aşa zis globalistă, lume în care globală este doar munca, iar beneficiile, avantajele, fericirea sunt mai discret distribuite...

Sistemul pensiilor administrate privat este reglementat în România prin Legea nr.411/2004. Aceasta prevede că angajaţii care contribuie la sistemul public de pensii şi care au vârsta până la 35 de ani ***sunt obligaţi*** să adere la un fond de pensii administrat privat, în timp ce angajaţii cu vârsta cuprinsă între 35 şi 45 de ani pot opta să adere sau nu la un astfel de fond.

Dacă ar fii să mă întrebaţi pe mine (şi poate că bine faceţi că nu mă întrebaţi) asta seamănă cu un act de caritate obligatorie: legea mă obligă (nu pe mine, slavă Domnului, eu depăşind de mult vârstele despre care se vorbeşte în lege) să dau o cotă din veniturile mele în administrarea unui necunoscut pentru ca acesta să facă ce vrea cu ea. Dacă mă gândesc doar la „Astra Asigurări” şi falimentul acesteia şi mă iau fiorii. Numai că Astra se bucura de sistemul de reasigurări şi, prin acesta, contribuabilii mai aveau o speranţă, dacă nu chiar şi un sprijin. Dar cu aceşti administratori de pensii private despre care se spune (pe anumite canale cu cifre reale şi documentate) că şi-au stabilit salarii şi venituri de care nici unul dintre contribuabili nu a avut parte în viaţă, cine şi cum depune asigurări?

Cum arată structura de pensii sugerată de B.M.

Ce spune, de fapt legea? Spune că, dacă te-ai născut după anul 1990 şi ai un contract de muncă, eşti deja participant la pensia privată obligatorie, fie că ştii, fie că nu!

Pensia privată obligatorie (sau Pilonul II), a fost introdusă în anul 2008, în mod obligatoriu pentru toate persoanele angajate care aveau la acel moment până în 35 de ani şi, în mod opţional pentru persoanele care aveau la momentul respectiv între 35 şi 45 de ani.

A existat la momentul publicării legii o perioadă de patru luni, timp în care fiecare angajat putea să opteze pentru un fond de pensii private obligatorii. Angajaţii care aveau până în 35 de ani şi care la sfârşitul acestor 4 luni nu optaseră pentru un anumit fond de pensii private obligatorii, au fost distribuiţi în mod aleatoriu, la unul dintre cele 18 fonduri de pensii obligatorii, existente la acel moment. (Nu vi se pare straniu că, încă de la apariţia legii existau deja atâtea societăţi gata constituite?). Între timp, unele dintre aceste fonduri au fuzionat, sau au fost absorbite de alte fonduri, aşa încât, în prezent, funcţionează 7 fonduri de pensii private obligatorii. (Vă daţi seama că, oricând, o asemenea societate, «fond sau cum vreţi să-i spuneţi» poate dispărea şi contributorul să rămână „cu ochii-n soare” şi ... ia orbul de unde nu-i?).

Dar, legea-i lege şi, deodată, peste 6,8 milioane de români (câţi erau la pensie atunci) s-au trezit obligaţi să contribuie la pensia privată obligatorie cu 5,1% din salariul brut, iar din 2008 până în prezent circa 33 miliarde de lei, echivalentul a 7 miliarde de euro s-au strâns în conturi personale la aceste fonduri. La finalul lunii decembrie a anului trecut (2017) fiecare participant avea în medie doar 4.719 lei în contul de pensie, echivalentul a 1.039 euro, sumă insuficientă pentru a asigurarea unui venit decent la bătrâneţe.

Legea 411/2004 stabilea, cum spuneam, un nou sistem de pensii constituit pe trei piloane.

Pilonul I al sistemului de pensii este reprezentat de pensia primită de la stat. Contribuţia la acest pilon este obligatorie (în baza principiului contributivităţii).

Urmează apoi, **pilonul II sau pensia privată obligatorie (!!!)** care a fost introdusă în anul 2008, în mod obligatoriu pentru toate persoanele angajate care aveau la acel moment până în 35 de ani şi, în mod opţional, pentru persoanele care aveau la acea dată între 35 şi 45 de ani.

Contribuţia la Pilonul II reprezintă un procent din contribuţia individuală la asigurările sociale (CAS), adică din ceea ce, până în 2018 (şi, şi în continuare), angajatorii plăteau către stat pe principiul contributivităţii.

În fine, **pilonul III sau pensia privată facultativ**ă, este opţională. Circa 400.000 de români contribuie la un fond de pensii facultativ. Pensia facultativă „Pilon III" este destinată creşterii resurselor financiare disponibile la vârsta pensionării. Spre deosebire de „pensiile private obligatorii" (Pilonul II), legislaţia privind pensiile facultative (Pilon III) nu condiţionează participarea la fondurile de pensii facultative în funcţie de vârstă, oricine având posibilitatea să contribuie la un fond de pensii facultative cu până la 15% din veniturile brute realizate lunar.

Dacă în ce priveşte Pilonul III este treaba celui care vrea să rişte sau, ca şi la LOTO, are el plăcerea să contribuie la îmbogăţirea altora, nu acelaşi lucru este cu Pilonul II. Nu văd deloc rostul unei obligativităţi. Este la fel cu gagul acela cu Bulă care voia să ajute o bătrână să treacă strada, numai că bătrâna nu voia. De unde dorinţa aceasta a statului (statul care a dat legea 411/2004) să facă unei mari categorii de cetăţeni bine cu sila?!

Grija faţă de binele cetăţeanului sau metode de spoliere?

Faptul că, prin prevederile legii, contribuţiile la un fond de pensii facultative pot fi întrerupte sau reluate oricând, cu notificarea corespunzatoare a administratorului, nu schimbă datele problemei. Un cârcotaş precum mizantropul din mine, poate să pună şi problema că s-ar putea ca tocmai administratorul să nu mai existe, prin faliment sau prin devalizare şi discretă dispariţie. Dacă cineva vrea să depună parte din contribuţia sa jocului de piaţă, să fie lăsat liber să -şi facă propria afacere din care să şi alimenteze contul de pensii, fără a se da pe mâna fiştecui, nu credeţi că ar fi mai cinstit? Faptul că, în cazul pierderii jobului, suma acumulată în cont, compusă din contribuţii şi câstigurile din investiţii, (despre o asemenea creştere nu există nicio informaţie până în prezent) va fi administrată în continuare, chiar dacă viramentul se intrerupe pentru o perioadă, nu răspunde niciuneia din întrebări sau/şi îngrijorări. Reglementarea este seacă de conţinut. O întrebare ar fii: pe această perioadă suma din cont este sau nu este purtătoare de dobândă şi în ce procent?

Contribuţiile actuale la sistemul pensiilor obligatorii (Pilonul II) nu sunt suficiente pentru obţinerea unei pensii de peste 1.000 de euro, cumulat cu sistemul public, dacă viitorul pensionar câştigă în prezent o remuneraţie egală cu salariul mediu pe economie. Acest amănunt este foarte important şi musai de reţinut, pentru orice angajat.

Actualul guvern a început să-şi pună probleme, încercând să dea răspuns multelor întrebări care, în mod firesc, şi le pun contributorii actuali, viitorii pensionari de mâine. În acest sens, ministrul Eugen Teodorovici, de la Ministerul Finanţelor Publice afirma, recent, că „*putem să găsim şi un mecanism de a stimula trecerea opţională de la Pilonul II la Pilonul I. Va fi un stimul pentru a muta contribuţia deja stabilită pentru Pilonul II la Pilonul I*". Întrebat de ce este nevoie de o astfel de schimbare, Teodorovici a spus că „este o schimbare normală".

Contribuţia medie la pensia privată obligatorie este în prezent de aproximativ 106 lei, ceea ce într-un interval de 20-30 de ani, la un randament mediu anual de 5%, înseamnă un activ acumulat de 53.000 – 116.000 de lei. Deci dacă ai o speranţă de viaţă de 20 de ani după pensionare, înseamnă că pensia privată obligatorie îţi asigură un venit suplimentar lunar la pensie de 220 – 480 de lei. Crezi, stimate cititor, că ţi-ar ajunge banii aceştia la pensie, ca să trăieşti decent? „Începe de acum să economiseşti la " este sfatul fondurilor private de pensii obligatorii. Nimeni însă nu explică cum se calculează rata lunară la pensie; evident că nimeni nu ştie ce speranţă de viaţă are contribuabilul, după intrarea la pensie. În atare situaţie, opinia subsemnatului este că marii beneficiari ai sistemului fondurilor private de pensii sunt administratorii acestora. De altfel, daţi-mi dumneavoastră, oricare aveţi cunoştinţă de aşa ceva, un exemplu de măsură recomandată de Banca Mondială şi/sau FMI (şi, după cum se ştie, orice recomandare ce vine dinspre acestea constituie obligaţie pentru marii noştri bărbaţi de stat) a avut efecte benefice pentru cetăţeanul comun al României. De fapt, pentru mine a devenit un barometru cu sens negativ pentru orice măsură sau argument susţinut de #rezistul străzii!

În ce priveşte dezvoltare pieţei de capital, ni se dau asigurări că activele fondurilor de pensii private pot sprijini, atât dezvoltarea pieţei de capital, cât şi dezvoltarea proiectelor de investiţii lansate de Stat sau de mediul privat, prin pârghiile oferite de piaţa de capital. *(Nimeni nu povesteşte însă şi nici eu nu ştiu să răspund la o întrebare simplă: ce se întâmplă dacă un asemenea fond face o investiţie riscantă şi pierde tot capitalul? Cum este asigurat contributorul într-o asemenea situaţie?).* „Scopul sistemului fondurilor de pensii administrate privat (obligatorii) este asigurarea unei pensii private, care suplimentează pensia acordată de sistemul public, pe baza colectării şi investirii de către companii private specializate, în interesul participanţilor, a unei părţi din contribuţia individuală de asigurări sociale". Nimic din aceste fraze frumoase nu pot convinge doar prin simpla lor clamare. Şi o spun din nou, dacă este să mă întrebaţi, v-aşi răspunde cu Da pentru Pilonul III şi cu un mare NU pentru Pilonul II, pilon care este aberant şi împotriva oricărei democraţii: cum să obligi pe cineva să-şi rişte în necunoscut parte din veniturile sale?!?

Ideea că introducerea Pilonului II este un progres este, în accepţiunea mea, o demagogie mârşavă. Pilonul II nu ajută nici cât o frecţie la un picior de lemn la eliminarea presiunii asupra bugetului asigurărilor sociale (de Stat). Nu văd de ce fără acest pilon ar apărea o asemenea presiune. Iar ideea că contribuţiile la Pilonul II ar conduce la stimularea creşterii economice prin investirea sumelor acumulate este, cel mult, o poveste frumoasă. Cine garantează că administratorii acestor fonduri private obligatorii au aptitudini, competenţe şi abilităţi suficiente şi necesare pentru a crea afaceri profitabile şi cu risc minim?

Deşi de un sfert de veac ne-am obişnuit cu emiterea de legi fără impunităţi în caz de neaplicare corectă, iată că la cele ce pun în „operă" recomandările Băncii Mondiale lucrurile stau altfel. Pentru că, pentru neachitarea la timp a obligaţiilor de plată reprezentând contribuţii de asigurări sociale sunt prevăzute majorări de întârziere şi chiar măsuri de executare silită în vederea încasării sumelor cuvenite. (Păi, te joci cu drepturile administratorului privat?).

Corectitudinea angajatorilor este de maximă importanţă pentru buna funcţionare a sistemului de pensii private (obligatorii şi facultative). De aceea, ei sunt obligaţi prin lege să depună declaraţiile privind contribuţiile angajaţilor la timp, pentru pensiile administrate privat (Pilonul II).

Ei bine, de ce legiutorul nu a prevăzut aceste obligaţii, însoţite de măsuri punitive privind contribuţiile la fondul de pensii pe principiul contributivităţii ceea ce a permis sute de mii de cazuri când oameni aflaţi în prag de pensionare au avut neplăcuta surpriză să afle că, în numele lor, nu au fost depuse contribuţiile legale la fondul de pensii?!?

Întreb, nu dau cu parul...

VICTOR VERNESCU ***21.05.2018***

Oare CSM în numele justiţiei, nu trebuie să-şi ceară scuze poporului român?

JUSTIŢIA ROMÂNEASCĂ ÎN 22 DECEMBRIE 1989 A ÎNCEPUT CU STÂNGUL PRINTR-O CRIMĂ POLITICĂ

Justiţia în înţelseul ei nu este, nu a fost şi nu va fii niciodată „fată mare“. În decursul mileniilor justiţia de pe întreg globul de foarte multe ori s-a aflat în mari erori judiciare care au prejudiciat ieţile multor milioane de oameni. A veni acum Dl. preşedinte Iohannis să scoată justiţia românească „ca pe o fată mare“, reprezintă ori lipsă de înţelegere a domnului profesor de fizică, ori slaba dumnealui pregătire şcolară. De fapt, tot ceea ce face dl. preşedinte după ce „a descălecat din funcţia de primar de Sibiu“, dovedeşte fără niciun dubiu, carenţe esenţiale în pregătirea juridică, carenţe esenţiale în pregătirea sa ca om de stat. Deunăzi am dat de cartea scriitorului Vladimir Alexe prin care domnia sa prezenta unele „editoriale din viaţa politică“, după „crima politică“ făcută de statele din vest împotriva „filozofiei de stânga“, care dăinuie de mii de ani pe glob. La sfârşitul cărţii, la pagina 282 (poate o citeşte şi dl. preşedinte Iohannis) sunt prezentate în facsimil cu scrisul domnului Ion Iliescu anexele 10 11 şi 12. Aceste anexe reprezintă fără niciun dubiu una dintre greşelile umanităţii petrecută în România, făcută de „justiţia românească“. Este vorba de anexa nr. 11 prin care conducătorul statului din perioada 1965-1989 Nicolae Ceuşescu, a fost condamnat la moarte de 2 elemente ale justiţiei româneşti reprezentată de un judecător şi un procuror. Sigur este faptul că Ion Iliescu nu a făcut de capul lui, singur ceea ce a „făcut şi a semnat“. Fără niciun dubiu aici a fost mâna marilor puteri din Europa şi SUA. Acestea după ce 20 de ani „s-au pupat cu Ceauşescu“, în momentul când nu au ma avut nevoie de el l-au omorât ca pe o muscă sau l-au omorât după modelul francez al revoluţiei franceze. Am spus acest lucru pentru ca cetăţenii să înţeleagă faptul că în prezent de când a ajuns preşedinte Dl. Iohannis, justiţia Românească se află într-o mare derivă. Este vorba de ingerinţa fostelor organe de securitate politică din România devenite SRI. Aceste organe, unele dintre ele trădând interesele naţionale, s-au angrenat în „maşinăria de distrugere politico-economică şi militară a României“ . Aceasta în condiţiile ăn care la nivelul conducerii SRI, există o direcţie de apărare a Constituţiei. Numai că ofiţerii care lucrează în această direcţie, nu numai că nu apără legea fundamentală de ingerinţa marilor puteri, dar contribuie personal în mod trădător la slăbirea Constituţiei. Am făcut această precizare datorită perioadei începută cu anul 2005, când „marele gânditor politic Traian Băsescu, a creeat axa trădătoare Washington-Londra-Bucureşti“. În baza acestei „axe“, marea trădătoare a statului român doamna Monica Macovei încălcând Constituţia la art. 132

Anexa 10

Cetăţeni şi Cetăţene,

Trăim un moment istoric. Clanul Ceauşescu, care a dus ţara la dezastru, a fost eliminat de la putere.

Se deschide o pagină nouă în viaţa politică şi economică a României.

În acest moment de răscruce, am

Am hotărât să ne constituim în ~~Frontul Cetăţenesc Naţional~~ care grupează toate forţele sănătoase ale ţării, fără deosebire de naţionalitate, toate organizaţiile şi grupările care s-au ridicat cu curaj în apărarea libertăţii şi demnităţii în anii tiraniei totalitare. În scopul reinstaurării Democraţiei, Libertăţii şi Demnităţii poporului român, pro[gramul]:

1. Abandonarea rolului conducător al unui singur partid şi statornicirea unui sistem democratic pluralist de guvernare.

2. Organizarea de alegeri libere în cel mai scurt timp posibil.

3. Separarea puterilor legislativă, executivă şi judecătorească în stat şi alegerea tuturor liderilor politici pentru unul sau cel mult două mandate.

Nimeni nu poate pretinde puterea pe viaţă.

Puterea nelimitată îmbracă forme patologice.

4. Restructurarea întregii economii naţionale pe baza criteriilor rentabilităţii şi eficienţei.

Eliminarea metodelor administrativ-birocratice de conducere economică centralizată şi promovarea liberei iniţiative şi a competenţei în toate sectoarele economice;

~~5. Restructurarea agriculturii ...~~

6. Reorganizarea învăţământului românesc potrivit cerinţelor contemporane.

Reaşezarea structurilor culturii

româneşti pe baze democratice şi umaniste.

Eliminarea dogmelor ideologice, care au provocat atâtea daune poporului român şi promovarea adevăratelor valori ale umanităţii.

Eliminarea minciunii şi a imposturii şi statuarea unor criterii de competenţă şi justiţie în toate domeniile de activitate.

Trecerea presei, radioului, televiziunii din mâinile unei familii despotice, în mâinile poporului.

7. Respectarea drepturilor şi libertăţilor minorităţilor naţionale şi asigurarea deplinei lor egalităţi în drepturi cu românii;

8. Reorientarea întregului comerţ exterior al ţării, pornind de la cerinţele satisfacerii cu prioritate a nevoilor cotidiene ale populaţiei României. În acest scop vom pune capăt ~~...~~ prioritar.

Adoptarea măsurilor necesare pentru efectuarea unui comerţ exterior cu respectarea integrală a cerinţelor eficienţei economice;

9. Întreaga politică externă a ţării să servească promovării bunei vecinătăţi, prieteniei şi păcii în lume integrându-se în procesul de construire a unei Europe unite ...

10. Promovarea unei politici interne şi externe subordonată nevoilor şi intereselor dezvoltării fiinţei umane, respectului deplin al drepturilor şi libertăţilor omului.

Constituindu-ne în acest Front, suntem ferm hotărâţi să facem tot ce depinde de noi pentru a reinstaura societatea civilă în România, garantând triumful Democraţiei, Libertăţii şi Demnităţii tuturor locuitorilor ţării.

(atribuțiunile Ministerului Public), înființează după modelul Directivei KGB, o ramură independentă a procuraturii, sub denumirea DNA. Şi Direcția de respectare a Constituției din SRI a tăcut. A tăcut şi Curtea Constituțională începând cu anul 2004. A tăcut poporul român neştiiutor. A tăcut clasa politică. Urmarea firească a fost ceea ce în prezent se discută pe toate posturile de televiziune: „Protocoalele încheiate între SRI şi Parchet“. Gravitatea acestui fapt nu este că s-au încheiat aceste protocoale. Gravitatea este că Justiția în totalitatea ei a închis ochii. Mai mult decât atât, a permis la cel mai înalt nivel ca aceste protocoale să fie eficiente şi la nivelul Înaltei Curți de Casație şi Justiție care reprezintă cea de-a treia putere în orice stat, materializată prin legea fundamentală în art. 124, 125 şi următoarele, până la art. 134. Uştimul şi cel mai important care a fost denaturat aproape în totalitate este art. nr 133 „Consiliul Superior al Magistraturii“, prin cele 2 secții de judecători şi procurori. Sigur timpul nu ne permite să tragem concluzii definitorii privind greşelile săvârşite de majoritatea judecătorilor şi procurorilor în actul de justiție, atât penal cât şi civil. Una dintre greşelile fundamentale este reprezentată de Învățământul juridic românesc. În afară de facultatea de Drept din Bucureşti, celelalte unități de Învățământ juridic nu reprezintă în prezent decât o parodie în învățarea actului juridic.O foarte bună parte a judecătorilor şi procurorilor sunt aproape lipsiți de „probitate profesională“. Unii dinte ei, este adevărat infimi ca număr reprezintă „o calamitate juridică a societății româneşti“. Ca sa fiu convingător vreau doar câteva exemple să le prezint: este vorba de Judecătorul de la Craiova împreună cu fiul său care şi-a dat pantalonii jos în public şi de ce nu de celebrul procuror Portocală de la DNA. Aşa cum spuneam, spațiul nu ne permite să analizăm în detaliu toate aspectele grave de încălcare a Constituției. Doar măsurile energice luate de judecătorii Curții Constituționale au determinat opinia publică să-şi dea seama că aşa zisa societate civică înființată în favoarea preşedintelui României prin „mişcarea Rezist“ reprezintă o modalitate de discreditare a judecătorilor şi procurorilor care îşi desfăşoară activitatea cu bună credință şi în spiritul legii. Dacă nu ar fi fost Curtea Constituțională, Justiția românească prin Parchetul DNA ar fi determinat măsuri grave de distrugere a vieții unor oameni, aşa cum s-a întâmplat în Revoluția Franceză dar şi în Revoluția din fosta URSS, prin dictatura lui Stalin. De aceea credem că facsimilele trecute de scriitorul Vladimir Alexe în anul 2000 trebuie să constituie un subiect de meditație pentru fiecare judecător şi procuror de pe teritoriul României. De aceea este necesar ca protocoalele dintre o ramură a Parchetului reprezentată de DNA să fie desecretizată, pentru ca oamenii în majoritate, inclusiv clasa politică sa-şi dea seama de importanța măsurilor luate de legislatura Parlamentului din 2016-2020. Considerăm că pionul acestor măsuri uneori dure în viața juridică, este actualul ministru Tudorel Toader pentru care întreaga societatea românească trebuie să-i recunoască meritele.

DUMITRU CÂRCENI

ANEXA 11

Consiliul Frontului Salvării Naționale
din România, constituit prin voința poporului
român la 22 decembrie 1989, ca organ
suprem al puterii de stat;
Având în vedere faptele deosebit de grave
săvârşite de cetățenii CEAUŞESCU NICOLAE şi
CEAUŞESCU ELENA, destituiți din funcțiile de
stat şi politice prin acțiunea revoluționara a
maselor populare;
Constatând că aceştia au organizat din
timp şi au dirijat o serie de acțiuni ostile, îndreptate
împotriva poporului român,
HOTĂRĂŞTE
1. Instituirea unui Tribunal Militar Excep-
țional, care să procedeze de urgență la judecarea
faptelor comise de CEAUŞESCU NICOLAE şi CEAUŞESCU
ELENA. Urgența este impusă de dorința, în acest
sens a tuturor cetățenilor cinstiți ai României;
2. Tribunalul Militar Excepțional va judeca această
cauză în conformitate cu prevederile legale rămase în
vigoare, în ce priveşte procedura şi dreptul material
penal;
3. Acest tribunal va fi alcătuit în componența
stabilită de legea pentru organizarea judecătorească
în vigoare, urmând a se asigura inculpaților dreptul de
apărare al faptuitorilor
Preşedintele Consiliului Frontului
Salvării Naționale,
[signature]
ION ILIESCU
Pentru România, Bucureşti 24 decembrie 1989

ANEXA 12

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MILITAR TERITORIAL
BUCUREŞTI

DISPOZITIVUL

Sentinței nr. 1 din 25 decembrie 1989

Cu unanimitate de voturi condamnă pe inculpații:
— Ceauşescu Nicolae, fiul lui Andruță şi Maria, născut la data de 26 ianuarie 1918, în comuna Scornicești, județul Olt, cu ultimul domiciliu în București, Bulevardul Primăverii nr. 50, sectorul 1, în prezent arestat, şi
— Ceauşescu Elena, fiica lui Nae şi Alexandrina, născută la data de 6 ianuarie 1916, în comuna Petreşti, județul Dîmbovița, cu ultimul domiciliu în București, Bulevardul Primăverii, nr. 50, sectorul 1, la
pedeapsa capitală şi confiscarea totală a averii pentru săvîrşirea următoarelor infracțiuni:
— genocid, prev. de art. 357 alin. 1 lit. a-c c. pen.;
— subminarea puterii de stat prev. de art. 162 alin. 1 c. pen.;
— acte de diversiune prev. de art. 163 c. pen.;
— subminarea economiei naționale prev. de art. 165 alin. 2 c. pen., toate cu aplicarea art. 33—34 şi 41 alin. 2 c. pen.
În baza art. 998 c. civil şi art. 14 alin. 3 lit. a din Codul de procedură penală obligă pe inculpați să restituie statului român toate sumele de bani, metale prețioase şi orice alte valori depuse de aceştia, sub orice nume, la bănci străine sau la alte instituții ori persoane din străinătate sau, potrivit art. 14 alin. 3 lit. b din Codul de procedură penală şi art. 998 din Codul civil, să plătească statului, în solidar, echivalentul acestor bunuri în dolari S.U.A.
Potrivit art. 163 şi art. 357 alin. 2 lit. c din Codul de procedură penală, menține măsurile asigurătorii luate de Direcția Procuraturilor Militare asupra tuturor bunurilor aparținînd inculpaților.
Cu drept de recurs.
Pronunțată astăzi, 25 decembrie 1989, în ședință publică, în prezența inculpaților, în garnizoana Tîrgoviște.
Hotărîrea este rămasă definitivă prin nerecurare și executorie.

Români, treziți-vă din amorțeală!

9 şi 10 Mai 2018 SĂRBĂTORITĂ DE PATRIOŢII ROMÂNI DE PRETUTINDENI

Războiul din 1877 şi victoria măreaţă de la Plevna împotriva turcilor

Şi a fost, iată, 9 Mai 2018 şi revitalizarea zilei de 10 mai - ZIUA REGALITĂŢII. Pentru România şi pentru români ziua de 9 mai are, cel puţin, o triplă semnificaţie. Dintre acestea, în ce mă priveşte, nu numai din punctul de vedere temporal, al postării sale în timp, ci mai ales pentru ce şi cum a marcat ea istoria noastră, aşez pe primul loc ziua de 9 mai 1877. Atunci, în urmă cu 141 ani (nu 140 cum a silabisit preşedintele de azi al României, domnul Klaus-Werner Johanis), de la tribuna Parlamentului, marele om de stat, istoric şi remarcabil om de cultură – Mihail Kogălniceanu, anunţa cu pieptul încărcat de mândrie patriotică: *„Suntem independenţi, suntem naţiune de sine stătătoare”.* Era momentul când Principatele Române (Moldova şi Ţara Românească), după marele act de demnitate naţională care a fost Unirea de la 1859, revenea, peste arcul de timp ce însemna aproape un mileniu (cu scurtul intermezzo reprezentat de momentul 1600-1601 al temerarei încercări a lui Mihai Viteazul) la regimul său de naţiune, recunoscută astfel de toate naţiile ce, între timp, populaseră şi se organizaseră pe teritoriul ce poartă numele de Europa. Dar, proclamarea independenţei de stat din 9 Mai 1877 nu a fost un act spontan, un dar pe care cineva sau ceva l-a făcut neamului românesc, descendent direct şi firesc al marelui popor al geto-dacilor (cel mai vechi şi cel mai statornic neam din largul teritoriu european), ci o încununare a strădaniilor tot mai numeroase care au fost încununate, iată, cu eliberarea de sub o ultimă verigă a suzeranităţii otomane; şi asta după ce, la Calafat, ne amintim din memoria istoriei, proaspătul rege al României, Carol I, ar fi exclamat „asta-i muzica ce-mi place”, referindu-se la primele lovituri de tun ale războiului ce avea să pună în balanţă: ne vom pleca sub firman de *raia*, ori vom triumfa ca demni stăpânitori pe moşia lăsată moştemire de strămoşi. Şi vremurile au decis. Decizie impusă cu mari sacrificii, vărsări de sânge şi înălbiri de oase a câmpurilor de luptă. Vitejia ostaşului român, fiu din generaţie în generaţie al Daciei străbune, a fost arma dar şi scutul de impunere a respectului meritat faţă de voinţa unui neam ce nu şi-a dorit niciodată să se impună şi să râvnească în şi la averea sau avutul nimănui, dar care se săturase să mai fie străin pe moştenirea sa. Sprijinul armatei ruse a fost şi el cu rostul său, dar independenţa ne-au adus-o bravii fii ai ţăranului român, acel ţăran veşnic înfrăţit cu pământul darnic, mănos şi primitor al ţării sale. Independenţa, cum spuneam, din nou, după aproape un mileniu.

Cu ce s-a ales România după capitularea Germaniei Naziste? Răspuns: Cu nimic. Am plătit datorii de război ruşilor, iar în prezent poporul român este umilit prin cele două viteze impuse de Preşedintele Franţei.

Al doilea moment, cu semnificaţie rezonantă în istoria noastră, a zilei de 9 Mai este actul de capitulare al maşinii de război fasciste, ceea ce a pus capăt celui mai mare dezastru al veacului al douăzecelea, dacă nu al întregii existenţe umane pe acest Pământ, al doilea război mondial. (Am sesizat, în multe scrieri şi publicaţii istorice şi nu numai, că acest „cataclism” este scris cu litere mari. Mi se pare a-i acorda o nemeritată onoare unui act care a măcinat milioane şi milioane de vieţi şi destine). 9 Mai 1945 este data consemnată (reală în desfăşurarea fuselor orare şi de aceea improprie şi falsă forţarea de împingere a acesteia – a orei – cu şasezeci de minute mai în faţă, doar-doar pică în data de 10 mai, o altă dată memorabilă în istoria neamului dar care trebuie tratată cu seriozitate, cu realism şi fără parte-priuri ori sentimentalisme, în mod separat) pentru stabilirea jalonului de final, încheierea, practic, al celui de al doilea război mondial. De aceea, popoarele angrenate, fără voia lor, în mrejele acelei conflagraţii sărbătoresc, la 9 Mai, victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagraţii de pe două continente (Europa şi Asia), cu rezonanţe dureroase şi deloc plăcute şi în nordul unui al treilea continent-Africa. În fine, 9 Mai este sărbătorit, în fiecare an, (de vreo douăzeci de ani încoace) ca „Ziua Europei”. Sărbătorirea acestei zile marchează istorica declaraţie de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, declaraţie prin care acesta propunea un plan de colaborare economică între Franţa şi Germania, punând astfel capăt unei înfruntări şi a unei rivalităţi seculare dintre aceste două state europene vecine. Un fragment din textul propunerii prezentate de ministrul francez de externe Robert Schuman, care a stat la baza creării Uniunii Europene de astăzi, este acesta: *„Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporţionale cu pericolele care ameninţă. Contribuţia pe care o poate aduce civilizaţiei o Europă organizată şi activă este indispensabilă pentru menţinerea unor relaţii paşnice ...”* Citând acest fragment, nu mă pot opri să mă întreb: care era, atunci, în 1950, pericolul? În acei ani, să ne aducem aminte, se depuneau eforturi pentru denuclearizarea lumii. Să înţelegem, astfel, că Europa nu credea nici atunci (cum, constat pe viu că nu crede nici acum, dacă este să mă refer la o recentă declaraţie a doamnei cancelar Angela Merkel) în loialitatea Americii? Cu ce sunt şi voi fi mereu de acord este afirmaţia din aceeaşi declaraţie a domnului Schuman care spune: „Nu am reuşit să realizăm o Europă unită şi ne-am confruntat cu războaie”... Decizia asupra celor spuse de Robert Schuman în 1950 a fost luată abia în 1985 de către Consiliul European de la Milano. Revenind la termenii şi datele istoriei trebuie să spunem că Declaraţia Schuman a stat la baza amplului proces de construcţie a unei Europe unite. Statele Beneluxului şi Italia s-au alăturat Franţei şi Germaniei şi, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care constituia Comunitatea Europeană a Cărbunelui şi Oţelului (CECO) între Germania, Franţa, Belgia, Italia, Luxemburg şi Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatele de la Roma, care instituiau Comunitatea Economică Europeană (CEE).

Ulterior, la acest complex proiect de construcţie europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie şi Danemarca (1973) Grecia (1981), Spania şi Portugalia (1986), Suedia, Austria şi Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, zece state din estul european: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia şi Ungarie. Abia la 1 ianuarie 2007 au fost admise pentru aderare şi România şi Bulgaria (să fie oare de vină ortodoxismul acestor ultime două state? N-ar fi o ştire de bun augur, dar este foarte posibilă...). În România anului 2018, 9 Mai a fost marcat, la nivel central, printr-un moment ce, în mod sigur, s-a dorit festiv, oferit de invitaţia preşedintelui Klaus-Werner Iohannisla întâlnirea de gală de la Palatul Cotroceni. Din păcate, total neprotocolarul preşedinte, în grofismul său din care nu cred că-l mai poate scoate cineva, tinde să monopolizeze toate momentele importante (1 Decembrie, 1 Mai, 9 Mai şi toate celelalte care or mai fii). Din păcate, nu în scopul ridicării lor în rang, ci al sechestrării acestora într-un cadru total nedemocratic, prin interzicerea multora din atribuţiile şi elementele din obiectul de activitate al meseriei de ziarist/jurnalist (fotografii, interviuri, filmări) şi rezumând totul la propriile sale umori şi hachiţe, între care, războirea cu „oponenţii” săi poltici, prin excedere de la încorsetările sale constituţionale, continuând astfel, în alt plan, parcă mai grosolan, la continuarea drumului deschis de predecesorul său, domnul Traian Băsescu (cel care, acum, privind de pe margini, începe să vadă şi să înţeleagă ce nepotrivite căi a deschis, în răspăr cu eleganţa preceptelor stabilite constituţional!) Începute cu câteva bâlbe de protocol (dispunerea invitaţilor pe categorii, după cum au lăsat să se înţeleagă „fetiţele” şi „băieţeii” de la Palat, după preferinţele şi nepreferinţele preşedintelui. Plimbarea în aberant a primarului general al capitalei, numai pentru a nu intra în raza de saluturi ale preşedintelui, s-a dovedit a fii bădărănia care nu trebuie să lipsească de la nicio acţiune a domnului Klaus-Werner Johanis), doritele festivităţi s-au deschis cu câteva minute întârziere (să fie oare minutele de ... nobleţe?... Or fii existând aşa ceva în viziunea „preciziei” nemţeşti a sasului preşedinte?!) ale preşedintelui, cu intonarea Imnului de Stat al României (tot e bine că nu cel săsesc, dacă ar fii să ne luăm după modelul adunărilor organizate de concetăţenii noştri de etnie maghiară care încep cu imnul Ungariei şi cu cel al secuilor şi, dacă mai este timp, şi cu cel al României!!!) şi cu aloocuţiunea domnului Johanis. În cele ce mă privesc, poate şi dintr-o deformare profesională şi de educaţie, aşteptam de la preşedinte să se axeze, în primul rând, pe semnificaţia pur naţională a zilei de 9 Mai, cu rememorarea valorii acelui moment, cu aducerea de mulţumiri înaintaşilor şi cu angajamentele pentru azi şi pentru generaţiile ce vor veni după noi de a păstra moştenirea jertfei lor. Mă aşteptam, de asemenea, să continue cu momentul 9 Mai 1945, scoţând în evidenţă contribuţia hotărâtoare a armatei române, cu momentele ei înălţătoare în partea a doua a conflagraţiei.

Unde sunteţi voi oşteni viteji ai armatei române ajunşi veterani de război? Uniunea Europeană v-a luat totul, de la tradiţia uniformei până la tradiţia militară stabilită de Alexandru Ioan Cuza. Nepoţii voştri au ajuns mercenarii marilor puteri luptând nu pentru ţară, ci pentru marile interese americane

Aşteptam un cuvânt de bine la adresa veteranilor români ai celui de al doilea război mondial (aşa puiţini câţi au mai rămas; salut, de această dată, gestul lui Liviu Dragnea care în încorsetările de cazarmă ale manifestărilor de la Palat a găsit, totuşi timpul şi locul să se întreţină cordial cu reprezentanţii, prezenţi, ai luptătorilor din războiul-calamitate) şi cinstirea eroismului sutelor de mii de eroi ce au împânzit câmpurile de luptă de la Volga până la Zvolen, Banska-Bistrca, Budapesta şi Wiena. Nimic sau foarte, foarte puţin din toate acestea. Domnia sa a acordat mult mai mult timp Zilei Europei decât pentru semnificaţiile profund naţionale ale zilei. (*„Mă bucur că celebrăm împreună Ziua Europei* «spunea, la începutul alocuţiunii sale domnul Klaus-Werner Johanis» *care, în acest an, are o însemnătate foarte mare pentru noi fiindcă celebrăm Centenarul Marii Uniri de la Alba Iulia*. «Remarcaţi, vă rog, similitudinea cu aşezarea nucii pe perete, zău aşa» *Marcăm, în această zi*, «continuă amfitrionul» *şi 140* «sic!» *de ani de la proclamarea independenţei de stat a ţării noastre*”). Ca raport, în ce priveşte România, pe preşedinte nu l-a interesat momentul istoric şi sărbătoresc, creindu-şi, în fapt, o nouă ocazie, un nou prilej de a se război cu „adversarii” săi politici, excedând (aşa cum am mai spus pe parcursul acestui eseu) prevederile şi competenţele constituţionale. Menţinerea acestui climat de nesfârşită luptă politică pe plan intern a devenit, deja, o vulnerabilitate pentru siguranţa naţională, fie şi numai prin mesajul transmis ţărilor Europei şi ale lumii întregi că România este o ţară nesigură prin relaţiile tulburi din interior şi prin exacerbarea, la toate nivelurile, a corupţiei (aspecte sesizate de însuşi Papa Francisc şi amintite, chiar a doua zi, adică pe 10 mai, premierului român Viorica Dăncilă, în vizita acesteia la Vatican). Ceea ce, în fapt, nu este adevărat şi domnia sa, domnul Klaus-Werner Johanis, ştie foarte bine asta. *„Proiectul european* «spune preşedintele» *a schimbat fundamental continentul nostru. Este una*

dintre cele mai puternice idei politice articulate vreodată, care a transformat Europa într-o zonă de pace și prosperitate". În ce mă priveşte, nu sunt atât de sigur. De ce? Păi iată ce spune chiar domnia sa, domnul preşedinte, mai departe: „*Milioane de oameni trăiesc de peste șase decenii o viață mai bună, în care drepturile și libertățile le sunt respectate, regiuni întregi au susținere financiară pentru a-şi depăşii dificultățile și a se dezvolta, generații de tineri pot studia în marile universități europene*". Oare Klaus-Werner Iohannisnu vede, însă, marile încălcări de la noi în materie de drepturi fundamentale ale omului? Şi nu le vede pentru că însăşi domnia sa se face campion la încălcarea acestora, fie direct şi nemijlocit, fie prin omisiune de la obligațiile sale de element fundamental de mediere între stat şi societate.

Actualul preşedinte „neamț de origine", în tot ceea ce face trădează interesele naţionale ale ţării

Într-un alt paragraf al alocuțiunii sale, preşedintele spune: „*Hrănindu-se într-un mod populist din seva euroscepticismului, unii politicieni pun sub semnul întrebării rolul și relevanța Uniunii Europene*". Nu face, însă, nicio nominalizare preferând laşitatea de a vorbi la grămadă, pentru că aşa şi numai aşa poate afirma crunte neadevăruri fără a putea fi tras la răspundere de cei atinşi de neadevărurile sale. Neadevăruri ilustrate, între altele, şi de citatul următor: „*Auzim în ultima vreme în România voci care dau foarte ușor vina pe Europa și pe Bruxelles pentru aproape orice. Este cel mai facil discurs din partea celor deranjați de standardele europene de democrație autentică.* (Domnia sa vorbeşte despre democrație?!). *Ceea ce nu spun însă acești politicieni* (continuă preşedintele) *este că fără democrație, fără stat de drept, fără legi corecte, nu există prosperitate și* [nici] *bună stare pentru majoritatea cetățenilor. Ar exista doar privilegii pentru un grup restrâns aflat la putere*". Păi, în ce mă priveşte, de prea mult timp şi în prea dese dăți arătam şi arăt, criticam şi critic tocmai contrariul: nu avem la nivel politic oameni cu demnitate şi cu verticalitate care, depăşind obediența, să dea, când este cazul, (şi de prea multe ori se dovedeşte că este cazul) şi răspunsuri negative, nu numai slugarnice „yes"-uri la toate pretențiile şi/sau obrăzniciile oricăror reprezentanți, ori funcționăraşi de prin consiliile şi comisiile europene ori de prin cancelariile diplomatice acreditate pe lângă preşedintele României.

„*Pluralismul politic* (zice preşedintele), *guvernarea corectă și în beneficiul tutror, egalitatea în fața legii, asigurarea unei justiții independente sunt valori care au stat la baza dezvoltării statelor europene. Apărarea lor, a acestor valori, a redevenit astăzi o prioritate*". Oare chiar nu şi-a dat seama preşedintele că rostind/citind aceste cuvinte se încarcă de o ruşinoasă demagogie? Păi, domnia sa chiar nu sesizează marile dovezi ce apar zi de zi de încălcare, cu brutalitate, a imaginii şi a drepturilor omului din partea unor procurori lipsiți de moralitate şi de profesionism? Domnia sa nu sesizează că multele, prea multele protocoale dintre SRI şi alte şi alte instituții (din justiție, din poliție, din comunicații, din economie) ne-au readus la nivelul de relații existent în anii 50 ai veacului trecut, din deceniul cunoscut sub odioasa amintire de obsedantul deceniu? Sau ține morțiş, domnia sa, să ne arate că este chiar el în mijlocul, dacă nu chiar pe post de port-stindard al acestui sistem ce se insinuează în viața intimă şi în cea profesională a cetățenilor, a țării în ansamblul său? Conştient sau nu, preşedintele Klaus-Werner Iohanniss-a transformat într-un vârf de lance al unei politici ce crează şi menține lupta românilor contra români şi în loby-ist, prea exagerat şi prea insinuant, pentru Europa încât fără să vrei îți pui întrebarea de ce o face? Pentru că „frăția" cu Europa, până acum, ne-a cam desfrunzit munții, ne-a cam lăsat fără suzeranitate asupra bogățiilor naturale (în răspăr cu ce ne spune Constituția), ne-a uşurat de industrie şi ne-a umplut piețele cu produse agro-alimentare de proastă şi criminală calitate. Domnia sa chiar nu vede sau se face că nu vede şi nu înțelege că pentru occident orice formă de nesupunere față de imperialismul financiar este, la iuțeală, catalogată ca o dictatură teribilă? Domnia sa chiar nu ştie sau se face că nu ştie că prosperitatea unei economii sănătoase este dată de capacitatea de producție internă şi pentru export? Or, noi tocmai aici am fost, din capul locului, loviți. Iar prin înlocuirea marilor întreprinderi industriale cu multitudinea de mall-uri, orice bănuț cheltuit în supermarket este un cui bătut la sicriul național. După dărâmarea controlată a blocului comunist, țările din Est au fost puse la dispoziția capitalului transnațional, la dispoziția firmelor occidentale. Pe lângă acapararea sistemului bancar, politic, a economiei naționale şi a tuturor resurselor naturale, a rezultat o piață de desfacere pentru produsele de calitate inferioară, venite de la noii noştri parteneri. Parteneriat în care noi ne punem speranțe de mai bine şi în care, ei, la rândul lor, ne văd doar ca pe nişte hămesite piețe de desfacere a produselor de proastă calitate ori la mâna a doua sau a treia. Firmele transnaționale au cumpărat dreptul de a exploata, distribui şi comercializa toate resursele naționale, astfel încât termenul „asasinare", în cazul de față, fiind sinonim cu înțelegeri comerciale bilaterale sau parteneriate public-privat.

Trădarea lui Adrian Năstase privind modificarea Constituţiei din anul 2003. Pentru cine... Pentru ce...

Constituția României a fost modificată pe rând pentru a permite jaful resurselor suverane, vorbind de aur, argint, telur, lemn, petrol, gaze ş.a. Ne facem că nu vedem cum vârful statului român este parazitat de un grup de inşi „românizați" doar cu numele şi ale căror inimi bat pentru orizonturi îndepărtate, astfel încât devin reale afirmațiile de genul că «U.E. nu este un spațiu democratic, România nu este un spațiu democratic, oamenii votează degeaba». Noi am tot „țipat" mereu: ce caută S.T.S. în procesul electoral? Nu ni s-a răspuns niciodată şi pentru faptul că această întrebare a devenit deja caducă: de ce să te chinui să furi alegerile, când poți să furi candidații, să mimenzi democrația! Lipsa banilor pentru campanii şi cenzura (fie ea şi mascată) a mass media, formează, deocamdată un zid insurmontabil. Sunt, în ce mă priveşte, în total acord cu cel ce a spus [Mihai Şerban, în dialogul cu Sterie Ciumetti] că „*Dacă faci parte din aristocrația conducătoare, din aparatul de stat, dacă lucrezi în mass media sau ești bancher, atunci națiunea reprezintă un obstacol în calea fericirii. Dar dacă faci parte din popor, atunci ai face bine să te ții cu dinții de aceasta (de națiune), fiindcă națiunea este ultimul refugiu de care dispune omul în fața globaliștilor*", ce se autointitulează, deja, „progresişti"! Democrația actuală din occident, în ultimele decenii, nu a făcut altceva decât să bombardeze țări nevinovate, să schimbe regimuri legitime, să acapareze resurse suverane, să producă haos şi terorism globalizat, să facă din occidentali şomeri şi să producă sclavi în lumea a treia. Se uită prea uşor şi prea adesea că Europa este un continent compus din națiuni distincte şi că, prin urmare, fiecare țară are interese proprii. Ori, capitalul transnațional, tradus prin bănci şi multinaționale, este deținut în proporție de 90% de americani!!! Am spus-o nu odată că apreciez atitudine Grupului de la Vişegrád care se constitue într-o antiteză sănătoasă şi demnă de respect în fața agendei marxiste impuseă de U.E. Este drept că, fără sprijinul neoficial al Rusiei nucleul de rezistență format din acest grup ar fi anihilat în cel mult 24 ore după modelul (deja perfecționat) al fostei Yugoslavii. Iată de ce, în ce ne priveşte, ar trebui să o lăsăm mai moale cu arțagurile noastre la adresa Rusiei şi să ne apropiem cu mai multă demnitate şi cu determinare, dacă nu de statele, măcar de atitudinea Grupului de la Vişegrád. Pe de altă parte, revărsarea populațiilor musulmane spre Europa (parcă la chemarea doamnei Angela Merkel), nu este întâmplătoare, ci dirijată, nici măcar subtil. Dar cel mai grav este faptul că această revărsare este presărată cu terorişti. În altă ordine de idei, în timp ce familia creştină este din ce în ce mai hăituită, sodomiştii îşi fac de cap defilând în stradă cu copii adoptați în cârcă, uneori smulşi din brațele mamelor de organizații acreditate de stat. De cele mai multe ori, în țări cu blazon de țări civilizate din Europa, s-au creat sub oblăduirea statului societăți private cărora li s-a transferat sarcinile de „protecție" a copiilor care, în mod abuziv, sunt luați din familiile tradiționale, pentru diverse acuze greu dovedibile şi încredințate familiilor atipice, contra-naturii le-aşi spune, din persoane de acelaşi sex, incapabile să procreeze, aşa cum de la Dumnezeu îi este dat omului. Trăim, în ultimul timp, cu iluzia că, după cum bine răspundea unei întrebări domnul Mihai Şerban citat mai sus, „*românii, în marea lor majoritate, dispun de un geniu pe care străinii de țară, de neam și de Dumnezeu nu-l pot înțelege. Este un fel de înțelepciune a eternității, o gândire tipic românească, străveche, dezlegată de influențe străine, o filozofie național creștină, tradițională, profund țărănească și de sine stătătoare. Un fel de coerență cu natura, de intimitate cu anotimpurile, genială prin simplitatea ei, o viziune despre viață care transcede asupra oricărei încercări istorice de mistificare și modificare a valorilor fundamentale. Românul este alunecos, teribil de rezistent; el nu poate fi asimilat de nimeni și de nimic, învinge timpul de fiecare dată, este unic prin ființa sa, superior prin destinul său*". Înclin să-i dau sută la sută dreptate domnului Mihai Şerban şi să spun chiar că fără români, Occidentul ar fi fost de mult islamizat. Este aici locul să ne amintim de versurile poetului de geniu al nației noastre care adevăr grăiau atunci când spuneau: "Ce-au dorit acel Apus..." Pentru români, islamul a reprezentat un imperiu cuceritor, iar lupta împotriva acestuia a lăsat urme adânci în pământul nostru sacru, atât prin jertfele străbunilor, cât şi prin sângele duşmanilor.

Preşedintele încalcă Constituţia. Art.3 alin.4 „Pe teritoriul Statului Român nu pot fi colonizate populaţii străine" *(impunerea de contingente de emigranţi străini de către Merkel în România)*

Valul de emigranți din ultimii ani, ce nu se pare a se fi încheiat, conduce încet dar sigur la o islamizare a Europei. În aceste condiții, în ce ne priveşte ar trebui să ne punem problema că, dacă aparteneța la U.E. se traduce prin ieşirea României din ortodoxism şi din istorie, atunci trebuie să scăpăm cât mai repede de această structură. Asta ar trebui, dacă simte româneşte, să înțeleagă preşedintele Klaus-Werner Iohannisşi grupul său de haştagişti-rezist. România trebuie să se integreze cât mai repede Grpul-ui Vişegrád, dar dintr-o poziție de independență față de U.E. (să se mai termine cu similitudinea cu apartanența la un club, în care trebuie să joci aşa cum cântă reguluile clubului. Este falsă şi inacceptabilă o asemenea alăturare) şi de NATO şi să formeze un bloc de rezistență care să se extindă cu țările vecine Bulgaria, Serbia, Republica Moldova... În loc să tot caute argumente şi motivații pentru lupta sa ignobilă pe frontul româno-român, preşedintele Iohannisar face mai bine să vadă care este principala problemă a României, ce anume ne ține pe loc? Lipsa de orizont, lipsa informației reale şi lipsa înțelegerii că singura manieră viabilă şi realistă prin care un om se poate îngriji şi gospodării, dar şi o familie, un sat, o comună, un oraş, un județ, o regiune şi o națiune, în ansablul său este implicare activă, neîntreruptă şi directă a tuturor. Să nu uităm sau să refuzăm să vedem şi să înțelegem că China a devenit cea mai mare forță economică din lume şi, alături de India, Brazilia, Rusia şi Africa de Sud au format Grupul BRICS, o adevărată structură şi un simbol al schimbării în puterea economică mondială. Avem, cum spuneam, la îndemână posibilitatea înființării unui parteneriat strategic-comercial în sânul grupului de la Vişegrád ce poate deveni un factor de stabilitate şi de prosperitate în zonă. Profitând de poziția noastră geografică putem juca un rol esențial în această construcție. Portul Constanța reprezintă o adevărată deschidere şi degajare spre lume, spre țările din grupul BRICS, de ce nu?; acesta poate să devină cel mai important port din Europa. Conjugat cu recuperarea pământurilor cedate împotriva interesului național (fapte la care SRI, deşi făceau parte din propria fişă de post, a tăcut) şi relansarea agriculturii pe model biologic, reînființarea şi reabilitarea structurii industriale, ar produce reala şi sigura schimbare la față a României şi a întregii zone. Are oare Klaus-Werner Iohannisurechi de auzit şi ochi de văzut pentru aceste adevărate atribuții ale unui preşediinte ce şi-a înțeles rostul şi care îşi iubeşte țara?

VICTOR VERNESCU

P.S. Tocmai când încheiam scriitura la acest eseu, aflu printr-o difuzare radio că Guvernul Dăncilă va iniția o „strategie de țară" pentru România cu orizont până în 2040. Sper să nu fie şi aceasta o poveste cu cocoşul roşu precum este acum strategia energetică a României.

Primarul Ion Gârleanu „a atras“ în comună Simpozionul Naţional „Sociologii şi Marea Unire“

Iată că se poate. Şi în zona rurală a satului românesc, respectiv la Bogați, se desfăşoară o manifestare de mare avengură reprezentat de Simpozionul Național de Sociologie. Mulți vor spune că sociologia nu este o ştiință „accesibilă“ majorității populației din zona rurală a României. Respectiva activitate de mare încărcare culturală desfăşurată la Bogați din inițiativa primarului Ion Gârleanu care deține şi titlul de „Lector Universitar al Universității din Piteşti“, fost colonel şi fost conducător la nivel național a unui penitenciar. Sigur că în penitenciare trebuie să se desfăşoare un proces intens de reeducare, iar la acest proces contribuie şi sociologul, prin

Consiliul Local şi Primăria comunei Bogați

conferă titlul de

Cetățean de Onoare

postmortem

prof. univ. Miron CONSTANTINESCU

pentru contribuția adusă la cercetarea sociologică a comunei Bogați

9 Mai 2018

Primar,
lect. univ. dr. Ion GÂRLEANU

„Asociația Română de Sociologie“. Evenimentul a fost organizat pentru omagierea acestei științe numite „sociologia“ la împlinirea a „80 de ani de la cercetarea sociologică a Comunei Bogați“. Pentru ca publicul să înțeleagă, întemeietorul sociologiei româneşti este Acad. Dimitrie Gusti, întemeietorul şi conducătorul Şcolii Sociologice de la Bucureşti. Evenimentul respectiv a fost organizat de Universitatea Piteşti în colaborare cu Primăria şi Consiliul Local al Comunei Bogați şi implicit, „**Facultatea de Ştiințe ale Educație, Ştiințe Sociale şi Psihologie**„ din cadrul Universității Piteşti. Din „**Comitetul de Organizare**„ au făcut parte: prof.univ.dr. Cătălin Zamfir, prof.univ.dr. Marin Voinea, prof.univ.dr. Maria Constantinescu, prof.univ.dr. Dumitru Otovescu, conf.univ.dr.Dumitru Chirleşan, conf.univ.dr. Cornel Constantinescu, lect.univ.dr.Ion Gârleanu şi drd. Decebal Floroaica. La ora indicată, primarul Ion Gârleanu a deschis lucrările cu tema „ Sociologii şi Marea Unire“. A urmat apoi cuvântul prof.univ.dr. Cătălin Zamfir, membru corespondent al Academiei Române, preşedintele Asociației Române de Sociologie. Prezența domnului profesor universitar Cătălin Zamfir a dat o notă distinctă acestui eveniment, probabil pentru prima dată organizat într-o comună din Județul Argeş. Dacă analizăm cu atenție personalitățile care au luat cuvântul în cursul desfăşurării sesiunii de comunicări științifice, putem trage concluzia, fără a greşi, că Localitatea Bogați a fost nominalizată acum peste 80 de ani de echipele de cercetare sociologică de către echipele regale studențeşti în anul 1938 în care pe întregul teritoriu al României au fost stabilite de către rege să se facă o cercetare sociologică a 80 de sate de pe teritoriul românesc. Timp de peste 5 ore, participanții au adus importante comentarii științifice privind această sesiune de comunicări. O notă deosebită l-a constituit momentul decernării „plachetelor de onoare“ ale „**Asociației Române de Sociologie**„. Aceste premii au fost înmânate de prof.univ.dr. Cătălin Zamfir, preşedintele Asociației Române de Sociologie.Tot în cadrul acestui eveniment s-a acordat de către Consiliul Local şi Instituția Primarului Comunei Bogați „**Titlul Post-mortem de cetățean de onoare al Comunei Bogați**„, fostului mare prof.univ. Miron Constantinescu, fost ministru al învățământului care a sprijinit întreaga viață cercetarea sociologică românească. Titlul a fost înmânat de primarul Ion Gârleanu şi primit de cei doi fii prezenți ai profesorului Miron Constantinescu, respectiv Cornel Constantinescu şi Radu Constantinescu. Tot în cadrul acestui eveniment, doamna prof.univ. Maria Constantinescu a lansat cartea „**Programe Integrate şi Proactive pentru Grupurile vulnerabile**„. Adunarea s-a încheiat cu un cocktail de socializare.

D.BOŢILĂ-DIRECTORUL ZIARULUI REFLECTOR ARGEŞEAN

Preşedintele Iohannis sfidează Constituţia dând lovitură de stat avându-l ca protagonist pe Ludovic Orban

Toate posturile de televiziune şi întreaga noastră clasă politică este preocupată acum nu de abuzurile făcute de procurorul Portocală, ci de „ideea năstruşnică" a domnului preşedinte de schimbare a primului ministru Viorica Dăncilă. Sigur că doamna premier a fost „catapultată" pe orbita politică precum „căţeaua laica în spaţiu". Dar aceasta este politica în toată lumea. Un partid sau un preşedinte de partid şi-a asumat riscul să pună în fruntea unui Guvern într-o perioadă grea în istoria României o femeie mai mult sau mai puţin inteligentă şi probabil mai mult frumosă. Dar stânga românească prin Liviu Dragnea şi-a sumat acest risc poate chiar la pierderea alegerilor. Numai că discuţiile aprige la posturile principale de „Discuţii politice" sunt departe de a lămuri o situaţie constituţională. În toata aceasta conjunctură politică generată de un subiect pe care România nu trebuie să îi dea importanţă, un lucru este sigur. Tăcerea dubioasă a Ambasadorului Statelor Unite. Pentru marele public în cuvinte simple încercăm să facem puţină lumină. Pentru acest lucru dăm un subtitlu probabil neobijnuit.

Românul spune „hai la noi să mâncăm nimic"

De la început trebuie precizat faptul că România actuală nu mai este cea a anului 1980, când „făcea cărţile în lumea politică". Acum România este o ţară dezmembrată, aflată în pragul distrugerii ca naţiune şi ţară, iar din ea trag ca de un cadavru majoritatea ţărilor din Vestul Europei, inclusiv unele ţări foste Europene înrudite cu Germania. Miza aruncată de Preşedintele României este reprezentată de mutarea ambasadei Israelului la Ierusalim. Sigur că România, nemaifiind o putere de influenţă globală, nu prea avem motive să ne mai amestecăm într-o ţară care are o influenţă globală datorită faptului că evrei sunt în toate ţările lumii, dar mai ales în America. Dar faptul că preşedintele Dragnea a ales subiectul Israel, ca să domine viaţa politică românească, este o altă problemă. De la început dorim să precizăm un lucru deosebit de important pentru politica lumii. Preşedintele Trump reprezintă „o ramură a stângii americane", aşa cum poate fi considerată stânga în America. Însăşi prezenţa stângii româneşti la „înscăunarea lui Trump ca preşedinte", dovdeşte afinitatea celor 2 stângi. Că se deosebesc aproape fundamental este o altă problemă. O altă caracteristică o reprezintă graba cu care Dragnea, preşedintele Camerei inferioare a Parlamentului a trimis-o pe doamna premier Dăncilă să negocieze cu Guvernul Israelian mutarea ambasadei Române. Acest lucru a determinat bulversarea întregii scene politice europene şi implicit reacţia dură şi anticonstituţională a domnului preşedinte care cu tot respectul nu cunoaşte prevederile constituţionale în ceea ce priveşte atribuţiunile preşedintelui şi atribuţiunile primului ministru. De aceea încercăm să facem puţină lumină constituţională.

Cine este preşedintele României şi pe ce se bazează rolul său. Art. 80 Constituţie

Legea fundamentală Constituţia precizează **„Preşedintele României reprezintă Statul Român şi este garantul independenţei naţionale şi a integrităţii teritoriale a ţării."-**

„ Preşedintele veghează la respectarea Constituţiei şi la buna funcţionare a autorităţilor publice.„

Pentru ca cetăţenii să înţeleagă prezentăm art. 102 :

„Rolul şi structura Guvernului"- Guvernul potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne şi externe a ţării şi exercită conducerea generală a administraţiei publice. La art. 107 din Constituţie se precizează fără echivoc: „Primul Ministru conduce Guvernul şi coordonează activitatea membrilor acestuia". „Preşedintele României nu-l poate revoca pe primul ministru".

Iată 2 prevederi constituţionale prin care marii noştri analişti politici din mass media nu reuşesc să se pună de acord. De la început trebuie precizat faptul că art. 102 **este fără echivoc.** Guvernul, aşa cum precizează Constituţia, asigură realizarea politicii interne şi externe a ţării. Cu alte cuvinte, dl. preşedinte aproape nu are nicio atribuţiune la conducerea politicii interne şi exterme. La art. 91. se precizează dacă ne referim la scandalul din Israel: „Preşedintele încheie tratate internaţionale, în numele României, dar negociate de Guvern având aprobarea Parlamentului". Deci în relaţiile internaţionale, preşedintele Iohannis are doar un rol decorativ de semnătură şi nicidecum un rol de decident în politica internaţională a României. Şi cu privire la acreditarea ambasadorilor, de asemeni preşedintele nu are nicio atribuţiune decât „decorativă". Spunem acest lucru pentru că art. 91. alin.2 spune „la propunerea Guvernului". Cu alte cuvinte decizia este a Guvernului şi nu a preşedintelui. Dacă am analiza mai prudent, am putea spune că rolul preşedintelui care face parte din puterea executivă, este acela ca al unui rege neîncoronat. De aceea credem că este o mare greşeală pe care dl. preşedinte şi partidele de opoziţie care îl sprijină o face dovedind pentru a nu ştiu câta oară că nu este un bun conducător pentru România. Pentru a înţelege facem precizarea că primul ministru nu poate fi tras la răspundere pentru actele guvernamentale considerând că primul ministru îşi asumă răspunderea în primul rând politic pentru orice act întreprins de el în politica internă şi externă. În acest context credem că dl. preşedinte şi chiar conducerea Parlamentului trebuie să ţină cont de legea nr. 115 din 28 iunie 1999 privind „**Responsabilitatea Ministerială„**. Mai precizăm faptul că în doctrina curţii Constituţionale prin deciziile emise, se fac precizări pe care dl. Preşedinte şi consilierii care îl susţin se află într-o eroare de fond. Facem precizarea că există OUG nr 95/2007 care a modificat art. 16 privind urmărirea penală a unui membru al Guvernului şi nu al Primului Ministru. Pentru a fi clar, facem precizarea asupra faptului că la preşedenţie se află încă de pe timpul lui Ion Iliescu o Comisie Specială cu privire la Analiza sesizărilor privind săvârşirea unei infracţiuni de către un membru al Guvernului. Or primul ministru nu este membru al Guvernului. Primul Ministru este şeful acestui Guvern, ca atare nicio prevedere din legea nr 115 nu spune că Doamna Dăncilă poate fi anchetată de către preşedinte. Aceasta ar fii chiar prea de tot. Dacă primul ministru este anchetat pentru fapte ce ţin de atribuţiunile funcţionale pe care un procuror subprdonat guvernului le poate ancheta, înseamnă că România se află într-o mare eroare juridică şi de guvernare. De aceea prezentăm în continuare conţinutul legii nr. 115

Legea nr. 115 „Cuiul lui Pepelea", în destituirea premierului

Legea nr. 115 din 28 iunie 1999 **privind responsabilitatea ministerială;**

- extras -

Art. 3. (...) (2) Guvernul şi celelalte organe ale administraţiei publice sunt obligate să **prezinte Camerei Deputaţilor şi** Senatului, **precum şi** comisiilor parlamentare **informaţiile şi documentele cerute în temeiul art. 111 alin.** (1) din Constituţia României, republicată, în termen de **maximum 20 de zile de la primirea solicitării.**

(...)

Art. 6. În înţelesul prezentei legi, sunt membri ai Guvernului **primul-ministru,** miniştrii şi alţi membri stabiliţi prin lege organică, numiţi de Pres**dintele** României pe baza votului de încredere acordat de Parlament.

Capitolul II. Răspunderea penală

Art. 7. (1) Intră sub incidenţa prezentei legi faptele săvârşite de membrii Guvernului în exerciţiul funcţiei lor şi care, potrivit legii penale, **constituie infracţiuni.**

(2) Pentru **săvârşirea altor infracţiuni, în afara exercițiului funcţiei lor,** membrii Guvernului răspund potrivit dreptului **comun.**

(3) **Persoanele prevăzute la art.** 6 **răspund penal pentru faptele săvârşite** în exerciţiul funcţiei lor, potrivit normelor de procedură stabilite **prin** prezenta lege.

Art. 8. (1) **Constituie infracţiuni şi se pedepsesc** cu **închisoare de la un an la** 5 **ani următoarele** fapte săvârşite de membrii Guvernului în **exerciţiul** funcţiei **lor:**

a) împiedicarea, prin ameninţare, violenţă ori prin folosirea de mijloace frauduloase, a exercitării cu bună-credinţă a drepturilor şi libertăţilor vreunui cetăţean;

b) prezentarea, cu **rea-credinţă, de date inexacte Parlamentului sau Preşedintelui României** cu privire la activitatea Guvernului sau a unui minister, **pentru a ascunde săvârşirea unor fapte de natură să aducă atinger**e **intereselor statului.**

(2) **Constituie, de asemenea, infracţiuni şi se pedepsesc cu** închisoare **de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă următoarele fapte săvâtşite de către un membru al Guvernului:**

a) refuzul nejustificat de a prezenta Camerei Deputaţilor, Senatului sau comisiilor permanente ale acestora, în termenul prevăzut la art.3 alin. (2), informaţiile şi documentele cerute de acestea în cadru activităţii de informare a Parlamentului de către membrii Guvernului, potrivit art. 111 alin. (1) din Constituţia României, republicată;

b) emiterea de ordine normative sau instrucţiuni cu caracter discriminatoriu pe temei de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, vârstă, sex sau orientare sexuală, apartenţă politică, avere sau origine socială, de natură să aducă atingere drepturilor omului.

(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) se pedepseşte.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

Sănătatea pentru toți

20 de secrete despre sănătate care te vor ajută să ai o viaţă lungă

1. Mănâncă mai multă coajă de pâine. Ea conține de până la opt ori mai multă lizină, antioxidant care luptă împotriva cancerului, decât miezul.

2. Liber la ulei de măsline şi oțet. Pune în salată sau în mâncare oricât vrei! Cu ajutorul lor vei reduce riscul de cancer, îmbătrânirea prematură, obezitatea şi diabetul.

3. Mănâncă zilnic un grepfruit roşu şi, pe cât de des posibil, fructe de pădure. Aminoacizii şi antioxidanții din ele te vor ajută să previi cancerul şi bolile mintale.

4. Mănâncă cinci porții de legume şi fructe pe zi. Sănătatea ta va fi intacta chiar şi la vârsta de 100 de ani!

5. Mănâncă ciocolată neagră, chiar dacă eşti la regim. Nu va avea efect negativ asupra dietei tale, iar partea bună este că patru grame de cacao sporesc eficacitatea inimii cu 33%!

6. Ia un supliment de magneziu zilnic. Vei fi cu 40% mai puțin predispus la deces produs de orice fel de afecțiune fizică.

7. Bea opt pahare de apă pe zi, spun cei de la Universitatea Loma Linda. Specialiştii au descoperit că "băutorii de apă" sunt cu 55% mai puțin predispuşi îmbolnăvirilor de orice natură.

8. Savurează două ceşti de cafea pe zi, dacă vrei să previi cu până la 55% apariția infarctului sau a bolilor cardiovasculare.

9. Bea ceai de mentă. Conține antioxidanți puternici care reduc cu 60% inflamațiile organelor şi previn apariția diabetului.

10. Nu sări de trei pahare de alcool pe zi. Experții de la Harvard spun că aceasta este rețeta ideală pentru o sănătate curată.

11. Nu mai duce boala pe picioare. Cei care îşi pun sănătatea pe locul doi şi nu se menajează în perioada cronică a unei răceli sau altei boli sunt de două ori mai predispuşi la atacuri de cord fatale şi la complicații serioase ale afecțiunilor. Dacă esti răcit, rămâi în pat!

12. Stinge focul din stomac. Dacă suferi des de usturimi în piept, mergi la medic şi tratează-te. Aceste arsuri slăbesc puterea inimii, spun specialiştii de la International Journal of Cardiology.

13. Râzi mai mult. Alege o comedie, în locul unui film de acțiune sau horror, deoarece o oră de râs îți relaxează corpul şi mintea îndeajuns încât să se regenereze după atacurile de stres.

14. Fii relaxat. Oamenii stresați traiesc cu 20 de ani mai puțin decât un om cu o stare psihică normală. Dacă adăugăm şi fumatul la această formulă ne putem explica de ce foarte mulți oameni suferă decese premature.

15. Nu te mai stresa la muncă. 70% dintre sinucigaşi au ales să-şi ia viața din cauza stresului de la serviciu. Alege să fii calm şi să nu iei problemele de lucru acasă. Astfel te vei feri de multe boli mintale.

16. Căsătoreşte-te. Contrar multora care văd viața de familie un iad, specialiştii au demonstrat că persoanele căsătorite au o rată de deces mult mai apropiată de parametrii normali, decât cei care au ales burlăcia! Prin urmare, datorită confortului psihic şi protecției partenerului de viață, persoanele căsătorite trăiesc mai mult.

17. Fă sport cu greutăți. Cercetătorii de la Universitatea din Michigan au demonstrat că bărbații care fac antrenament de forță regulat şi-au scăzut cu opt puncte presiunea diastolică. Îndeajuns pentru a reduce cu 40% riscul de atac cerebral şi cu 15% pe cel de infarct!

18. Fă mişcare în aer liber şi ia-ți un cățel care să te motiveze! Vei reduce orice formă de depresie până la 100%, iar corpul tău se va simti cu 50% mai bine!

19. Parfumează-ți dormitorul cu iasomie sau trandafir, pentru a avea un somn liniştit. Cei care nu se odihnesc corespunzator sunt mult mai predispuşi bolilor de inima, mintale şi diabet.

20. O oră de somn la prânz face minuni pentru trup şi suflet. Efectul lui este imediat, iar remediu mai bun pentru boli sau afecțiuni decât somnul nu există!

UMOR LA REFLECTOR

Un ateu se plimba prin pădure, minunându-se de frumusețile naturii:

– Ce copaci impresionanți! Ce râuri cristaline! Ce animale drăguțe! La un moment dat, în timp ce se relaxa, omul aude în spatele lui zgomote ciudate. Când se întoarce, vede un urs ca-n poveşti: mare, frumos, sănătos şi cu poftă de mâncare. Îngrozit, ateul o ia la fugă, însă ursul avea condiție fizică, aşa că îl

urmează conştiincios… Tipul era atât de îngrozit, încât la un moment dat se impiedică şi cade. Ursul îl apucase deja de un picior, aşa că omul, paralizat de frică, răcneşte:

– Doamneeee!

În secunda următoare, timpul se opri, ursul îngheță în poziția în care se afla, pădurea rămase neclintită şi o lumină se revărsă din cer.

Tipul, şocat, auzi o voce:

– Mi-ai negat existența toată viața, le-ai explicat şi altora că sunt un mit, ai pus toata Creația Mea pe seama întâmplării cosmice… Vrei acum să te salvez? Cum să te consider credincios cu adevărat?

Ateul se uită fix în lumină şi răspunse:

– Aş fi ipocrit să îți cer brusc să mă consideri credincios, dar poate ai reuşi într-un fel să devină ursul creştin?

– Foarte bine, răspunse vocea.

Lumina dispăru, zgomotul pădurii reveni. Ursul îl eliberă din ghearele sale, îşi împreună labele din față şi spuse:

– Doamne, binecuvintează aceste bucate… Amin!

Un student la ştiințe economice sta lângă un catarg în curtea Universității. După un timp, vine un coleg student la inginerie şi-l întreabă:

– Ce faci colega?

– Am primit ca temă de la rector să măsor înălțimea catargului şi tocmai mă gândeam cu ce formulă aş putea face asta mai bine.

– O secundă, spune studentul la inginerie.

Scoate catargul din suport, îl întinde pe pământ şi cu o ruletă îl măsoară.

– Exact 7 metri!

După care, pune catargul la loc în suport şi pleacă. La care, viitorul economist:

– Inginerii ăştia!… Noi vorbim de înălțime şi el măsoară lungimea…

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN

Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ (în localul cooperaţiei)

- Mobil: 0748 439 276 - 0733 390 136
- Tel.: 0348 - 401 072
- Fax: 0348 - 401 938
- E-mail: reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la S.C. Argeşul liber S.A.

Ştirile primei decade a lunii mai 2018

S-a stins flăcăruia care încă mai pâlpâia în firavul piept al Doinei Cornea, ajunsă la vârsta de 89 ani. Doinea Cornea s-a dovedit a fi, în ciuda firii sale blânde şi trupului său firav, o curajoasă luptătoare pentru drepturile fundamentale ale omului şi o ferventă opozantă împotriva practicilor acelei părţi a securităţii ceauşiste care acţiona orbeşte la ordine, oricât de aberante, primite pe linie de ... partid. A rezistat tuturor presiunilor ce s-au practicat asupră-i înainte de 1990, dar şi perfidelor izolări şi ignorări de după 1989. S-a stins din viaţă delicat şi discret, neavând aproape de patul de suferinţă pe altcineva în afara unui fiu iubitor. Dumnezeul, în care venerabila profesoară credea, s-o aibă în grija Sa părintească şi S-o protejeze aşa cum ea a ştiut să lupte şi să se sacrifice pentru a proteja un popor întreg de frustrare şi de lipsire de drepturi şi de respect personal. Foarte surprinzător, dar simptomatic pentru zilele pe care le trăim acum, preotul duhovnic al Doinei Cornea mărturisea că au căutat, în clipele grele ale profesoarei, o persoană care să fie la patul său pentru a o îngriji şi ajuta. Ei bine, cu toate insistenţele depuse şi ofertele făcute, nu au găsit acea persoană dispusă la o treabă nu numai utilă şi lucrativă, dar şi umană. Să fie doar lipsa resursei de muncă de azi din România? Mă cam îndoiesc. Adevărul este că românului generaţiilor de după 1989 nu-i mai place munca. Încă din primul articol al Constituţiei actuale a României se precizează că România este stat social. Potrivit acestei caracteristici, statul asigură un venit minim garantat tuturor acelora lipsiţi de mijloacele necesare de trai. Românul zileleor noastre se arată satisfăcut de acest venit minim, pe care şi-l completează cu alocaţiile pentru creşterea copiilor şi se declară mulţumit. Chiar mai mult, dacă vreun primar cutează să pretindă o cantitate cât de mică de muncă în folosul societăţii pentru justificarea venitului minim garantat, se izbeşte de zidul de proteste al beneficiarilor care invocă practici...„comuniste”! Apropo de greutăţile familiei Doinei Cornea, trebuie spus că foarte mulţi români/românce fac acelaşi lucru (îngrijire de oameni în vârstă sau neajutoraţi fizic) dar prin Italia, Spania, Anglia ş.a.m.d. N-o fac însă la ei acasă unde, în mod sigur, ar fi mult mai omeneşte şi cu recunoştinţă trataţi decât sunt prin alte locuri de aiurea. Şi pentru retribuţii sau compensări similare, fără a-şi părăsi casa, familia, demnitatea. Ne aflăm, deja, în situaţia în care se tot vorbeşte despre declinul demografic al României. S-or fii „stârpit” femeile române? Ei aşi! Femeile române au plecat, cu rost sau fără rost, peste hotare (sub justificarea că în România nu mai au ce face), acolo unde fac cele mai umilitoare munci şi unde (iertat să fiu) oficial sau nu, rămân însărcinate şi nasc pe meleaguri străine, mărind creşterea demografică a ţărilor pe ale căror meleaguri nasc. Rămân în ţară, de obicei, copiii proprii de mai-nainte, în îngrijirea rudelor mai apropiate sau mai îndepărtate, lipsiţi de educaţia familiei şi virtuali delicvenţi de drept comun, în cel mai fericit caz. (A spus-o cu mai multă aplecare un fost ministru al internelor cam ce se alege de soţii şi de copiii lăsaţi de izbelişte. A deranjat atât de tare «adevărul întotdeauna deranjează», încât a trebuit să-şi dea demisia. În ce mă priveşte, aflaţi boieri dumneavoastră că nu am din ce să-mi dau demisia...). Pe acest fond, în România creşte cifra analfabeţilor şi a neintegraţilor sociali de unde, pe cale de consecinţă, se va adânci criza reală a forţei de muncă autohtonă. Şi tot pe acest fond, cresc actele de violenţă, creşte numărul declasaţilor sociali, se dezvoltă consumul de droguri şi de substanţe halucinogene. Cea mai mare parte a tinerelor generaţii, mai ales din mediul rural sau de la periferie urbelor, lipsiţi de constrângeri familiale şi educaţionale, lăsaţi la discreţia străzii formează fauna de violatori, hoţi, bătăuşi şi chiar ucigaşi. Cazul recent al atacului asupra unui autoturism ce s-a încumetat să parcheze într-o parcare de pe DN-2 situată pe raza pădurii de la Sinteşti nu este singular. În ce mă priveşte, o declar deschis, ocolesc orice grup (de la doi în sus) de tineri aflaţi pe trotuar sau oriunde m-aşi intersecta cu el. Este, bănuiesc, sentimentul a multor persoane nefamiliarizate cu înfruntarea violenţelor de orice fel. Se simte deja briza viitorului an electoral.

„Euro-alegerile“ din 2019 ... marea păcăleală pentru poporul român

Anul 2019 va fii anul în care se vor organiza alegeri naţionale pentru Parlamentul European şi alegerile pentru viitorul preşedinte al României. Ciudat este faptul că, preşedintele de azi, domnul Claus-Werner Iohannis, în lupta pentru a satisface acea categorie haştag ce-i asigură (crede domnia sa) masa electoare şi pentru a se păstra prezent în conştiinţa românilor, încalcă cu bună ştiinţă sau din ignoranţă fişa postului pe care-l deţine, pentru care a jurat şi pentru care doreşte să mai candideze şi la anul. Să mă explic. Constituţia spune că „*Preşedintele României veghează la respectarea Constituţiei şi la buna funcţionare a autorităţilor publice. În acest scop, Preşedintele exercită funcţia de mediere între puterile statului, precum şi între stat şi societate*”... Mai spune Constituţia, la alt articol: „*În timpul mandatului, Preşedintele României nu poate fi membru al vreunui partid* ...”. În ignoranţa mea înţeleg prin acest înscris că Preşedintele, în timpul mandatului, nu poate face politică şi nici nu poate să se situeze de o parte sau de alta a eşichierului politic. Nu poţi fi mediator între două mulţimi când, din capul locului, te situezi de partea uneia din ele. Guvernul Băncilă al României anului 2018 intenţionează (sau poate chiar a semnat) un memorandum cu statul Israel prin care studiază problema mutării ambasadei României de la Telaviv la Ierusalaim. De aici, o nouă sursă de gâlceavă, căutată parcă cu lumânarea, dintre Preşedinte şi Guvern, dintre Preşedinte şi PSD. A sărit ca ars preşedintele că i s-ar fi încălcat „feuda”, adică politica externă. Şi îi ţin isonul partidele din opoziţie sub impulsul ameninţător al presei securistoide şi de echipa haştag care nu ţinteşte decât gâlceava în rolul lui Ghiţă Contra pentru ca în România să nu se poată face nimic de la cap la coadă. Răspunzându-i, de la această tribună, preşedintelui, îi aduc aminte că prin fişa postului de Preşedinte înscrisă în Constituţie, Preşedintele nu dispune de nicio feudă. Apropo de politica externă, Preşedintele este cenzurat de Guvern în toate acţiunile din domeniu. Cităm aici doar câteva situaţii tipice, astfel: a) „*Preşedintele încheie tratate internaţionale în numele României,* ***negociate de Guvern, ...***”; b) „*Preşedintele,* ***la propunerea Guvernului,*** *acreditează şi recheamă reprezentanţii diplomatici ai României*...”; c) tot la propunerea Guvernului ...„*Preşedintele aprobă înfiinţarea, desfiinţarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice*”.

Marea „gâlceavă“ între stânga şi dreapta privind mutarea ambasadei din Israel

După cum vedeţi, nu intră în discuţie mutarea locului de activitate în interiorul ţării de acreditare al ambasadei sau al reprezentanţei diplomatice, aceasta fiind efectiv o chestiune executivă şi, deci, la îndemâna Guvernului. Preşedintele Klaus-Werner Iohannis repetă o mârlănie pe care a făcut-o pe timpul guvernării Ponta. Atunci, premierul român a iniţiat o „Trilaterală” cu guvernul Serbiei şi al Bulgariei. La prima lor întâlnire de la Craiova, Preşedintele Iohannis şi-a arătat aroganta-i nemulţumire că premierul şi-a „luat nasul la purtare” şi a iniţiat, „fără aprobarea sa” o asemenea acţiune. „*N-au avut ce face şi şi-au organizat şi ei un sejur la Craiova*” – cam asta a fost exprimarea domnului Iohannis, jignind fără scuze şi numai din mârlănia ce i-a impus-o, poate involuntar, necuprinsa-i aroganţă. Aceeaşi aroganţă care l-a făcut să declare că premierul României şi preşedintele Camerei Deputaţilor, încheie la Ierusalaim nu se ştie ce afaceri cu evreii. Scuzele ulterioare (fără ca măcar să-şi asume greşeala spunînd doar că ... „dacă cineva s-a simţit jignit...”) i-au făcut chiar mai rău. Există un proverb (dacă nu chiar o spusă a lui Pitagora) că vorba spusă nu se mai întoarce. Iar dacă încerci să te scuzi că, de fapt, nu asta ai vrut să spui, acuzaţia se adânceşte, ceea ce-ţi scapă fiind adevărata gândire, cea netrecută prin filtrul diplomaţiei sau al raţiunii. Gafă impardonabilă, după gafă impardonabilă pentru care, ciudat, în loc să se ruşineze şi să fie repudiat, cel ce greşeşte îşi creşte popularitate. Să fie actualele generaţii de votanţi din ţara noastră atât de nepăsători cu prestigiul şi demnitatea României şi să-şi acorde încrederea unor ignoranţi îngâmfaţi? De doi ani de zile, partidele din opoziţie, Preşedintele şi minoritatea zgomotoasă Haştag Rezist fac multă

hărmălaie pe tema ideii că partidele din arcul guvernamental vor „să încalece" justiţia. Mai întâi pe ideea „noaptea ca hoţii", apoi cu nu ştiu ce praguri sau cu prevederi făcute cu dedicaţie, sau cu revolta pentru scoaterea preşedintelui (oricare ar fi el, spune legea, nu neapărat Iohannis) din anumite puncte ale procedurilor de numire în funcţii.

Prin neaprobarea legilor justiţiei din Parlament, Preşedintele „vinde ţara", ca acum 28 de ani

Ce se uită în această aberantă hărmălaie sunt cel puţin două lucruri: a) actualele legi ale justiţiei şi actualele coduri penale şi de procedură sunt votate prin asumarea răspunderii şi nu prin dezbatere parlamentară şi, atunci, pe vremea ministeriatului doamnei Macovei, nu a ieşit nimeni în stradă şi nu şi-a îmbrăcat niciun preşedinte jacheta roşie; b) Modificările aduse prin „nemulţumitoarea" Ordonanţă 13 sunt obligaţii impuse de deciziile Curţii Constituţionale a României şi nepuse nici până acum în concordanţă prin lege, deşi termenul legal este de patruzecişicinci de zile. Acum, când legile justiţiei au trecut de Parlament şi au ajuns la preşedinţie pentru promulgare, Preşedintele le-a expediat la CCR şi după ce au trecut din nou de aceasta, se vehiculează iarăşi ideea de încercarea de politizare a justiţiei. În fapt, nemulţumirile Preşedintelui Iohannis pornesc de la propria-i frustrare că nu mai este el cel ce face numirile în funcţii de conducere, acuzând că această misie a fost delegată ministrului justiţiei. Pe această falsă apreciere se bazează întreaga propagandă securistoidă şi însăşi partidele din opoziţie. Şi spun „falsă apreciere" pentru că, în fapt, actualele legi deleagă această funcţie către CSM, preşedintele neavând altă misie decât aceea de a semna actul de numire. Pentru a-şi mai găsi o posibilitate de a se război, în aplauzele propriului său electorat, cu partidele din arcul guvernamental, cu social democraţii în special, Preşedintele Iohannis a născocit o divergenţă între Guvern şi Banca Naţională, ocazie cu care şi-a oferit oficiile de mediere.

Mare divergenţă, mare ... privind raportul dintre Guvern, Parlament şi Preşedinţie

Numai că, înainte de a-şi anunţa oficiile, s-a situat total de partea Băncii Naţionale, muştruluind Guvernului şi cerându-i să-şi ia mâinile de pe aceasta. După o asemenea manifestare se înţelege că nu mai putea fi vorba despre o mediere a conflictului, aşa încât termenul de „am convocat-o pe premieră" la Cotroceni pare, şi chiar este, logică. Nu însă şi constituţională, nu însă şi uzuală, nu însă şi politicoasă. Dar nu mai miră pe nimeni modul de comportare al actualului preşedinte, cel care, după cum tot afirm încă de la candidatura domniei sale, se crede, în intimitatea gândirii lui, un demiurg, omul binecuvântat pentru „conducerea" unei ţări de şerbi!... Refuzul primului ministru s-a dovedit, astfel, legitim din două puncte de vedere: a) nu există un conflict instituţional între Guvern şi Banca Naţională şi b) premierul nu este, constituţional vorbind, convocat de preşedinte ci, cel mult, invitat. Personal cred că Preşedintele Iohannis putea vedea în refuzul premierului nu o ofensă ci, din potrivă, o lecţie de bună purtare, fie ea şi instituţională.

Acutizarea conflictelor între „Preşedintele... versus DNA" şi Parlament privind protocoalele

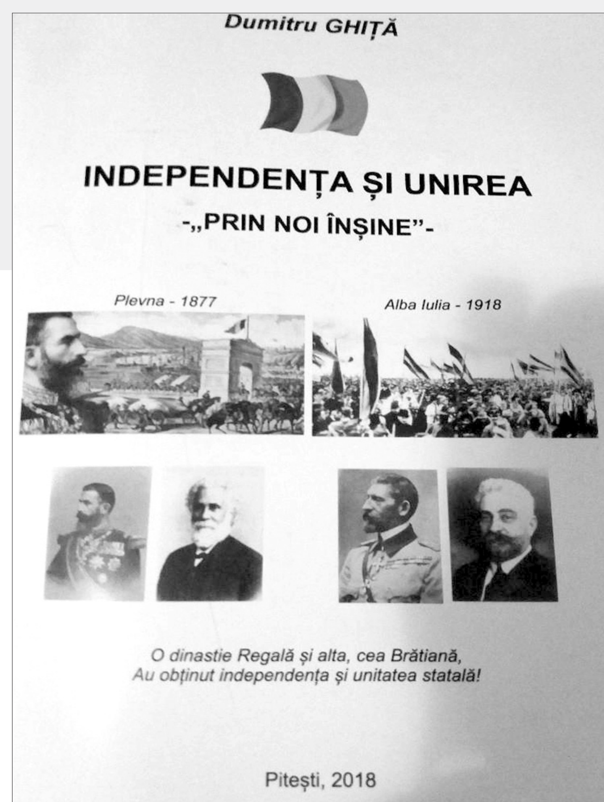
La insistenţele presei scrise şi audiovizuale, actualul director general al Serviciului Român de Informaţii, domnul Eduard Helvig, a desecretizat Protocolul încheiat, în timpul directoratului George Maior – Florian Coldea, între SRI şi Parchetul General de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie aflat atunci sub conducerea procurorului general Laura-Codruţa Kövesi. Dezvăluirile acestui Protocol (unul din cele, se spune, şasezecişişapte de protocoale) ne aruncă, la lecturarea lui, cu aproape şasezeci-şaptezeci ani în urmă, în vremea obsedantului deceniu, atunci când nu Constituţia făcea legea, ci un stat ascuns, acela al simbiozei partid-securitate, binom care dicta justiţiei, dicta guvernului, impunea viaţa societăţii în desfăşurarea crudei lupte de clasă. Multe dintre organele de presă au dezavuat prevederile acestui protocol şi, mai ales, faptele produse sub efectul lui (al lor, pentru că celelalte, deşi încă nedezvăluite, se presupune că au acelaş fond de prescripţii, semnatarii din partea SRI fiind aceiaşi). Din nefericire, cei care ţipă pe toate canalele să nu se atingă nimeni de Justiţie (domnul Iohannis a avut chiar o expresie plastică, adresându-se scrâşnind pesedeuli „să-şi ia laba de pe justiţie"), nci nu vor să audă de aceste protocoale, făcându-se scut în sprijinul doamnei Codruţa Kövesi şi al DNA-ului în general. Şi când spun „în general", am în vedere şi practicile fascistoide ale secţiei de elită a DNA de la Ploieşti. Mă întreb, însă, dacă cei căzuţi personal sau membrii familiilor acestora sunt de aceeaşi părere când au suferit crunt urmare efectelor acestor protocoale, prin metode fascistoide, cum spuneam, fără a avea posibilitatea de a se apăra, în mod legal, de vinovăţii de care nu se simţeau marcaţi. Dau aici doar un singur exemplu: dosarul „Telepatia" în care au fost trimişi în puşcării nişte oameni care au privatizat un institut de cercetare pe care l-au făcut să renască din moarte clinică şi care funcţionează şi acum, după ce cei vinovaţi de funcţionarea acestuia şi-au ispăşit nedreptele pedepse. Acest singur exemplu aduce încă odată dovada că orice capital românesc care este viabil şi aduce profit trebuie redus la tăcere şi desfiinţat... Prin atitudinea prezentă a Preşedintelui Klaus-Werner Iohannis, pe octogenarul de mine mă întoarce cu şaptezeci şi ceva de ani în urmă cînd, defunctul rege Mihai I, afişându-şi o nejustificată îmbufnare, a încercat şi a purces la o grevă regală, refuzând să promulge legile generate de Guvernul Groza şi votate în Parlament. Desele tergiversări ale promulgărilor (prin repetate retrimiteri la Parlament, trimiteri şi retrimiteri la Curtea Constituţională, reţinerea lor până la limita termenului legal prevăzut) nu au efect şi asta trebuie să înţeleagă domnia sa şi anturajele care-i cântă în strună, negative asupra coaliţiei de la guvernare sau, cum doreşte domnia sa, partidului social democrat, ci aduce daune, în primul rând, României, întregului său popor, inclusiv cercurilor lui susţinătoare. În aceste condiţii, care va fi viitorul României? Şi ce crede preşedintele şi partidele din opoziţie că vor câştiga? Îl înţleg pe domnul Iohannis că „se simte confortabil" în funcţia de preşedinte, dar s-a întrebat, măcar în intimitatea singurătăţii sale, cum se simte poporul român sub mandatul domniei sale de preşedinte? Cum este privită pe plan extern situaţia de vrajbă şi permanentă răzmeriţă din România? Şi, în aceste condiţii, de ce se mai miră şi preşedintele şi partidele din opoziţie, cele care provoacă şi menţin flacăra discordiei, de scăderea cursului leu-lui faţă de monedele europene şi americane?

„Otomanul" Mugur Isărescu, vânzătorul de ţară

De ce acuză Banca Naţională sau Guvernul de creşterea indicelui Robor? N-ar fi mai bine ca dezbaterile (şi nu luptele) să se desfăşoare în Parlament şi nu la colţ de stradă sau în văzul lumii pe băncile Parlamentului European sau cu pâra la instituţii internaţionale? Chiar atât de mult să se fi întipărit în firea noastră practicile din epoca Imperiului Otoman? Se anunţă, după cum se vede, un an agricol lovit de secetă şi de fenomene extreme. Asta va conduce la un an agricol slab, spre bucuria (mă tem) Preşedintelui şi a partidelor din opoziţie, pentru că, o asemenea situaţie, speră domniile lor, vor putea fi aruncate în cârca guvernului în viitoarele campanii electorale. Toate speranţele românului detaşat de aceste lupte intestine fără principii logice, se pun în actualul ministru al agriculturii, un ministru specialist în acest domeniu, dispus la efort şi cu un înalt simţ al datoriei şi al dragostei de ţară. Acum, mai mult ca oricând, se vede şi se simte nevoia de refacere a fostelor lucrări de ameliorații, sistemelor de irigaţii şi mecanizarea pe suprafeşe mari. Astea ar trebui să fie preocupările Preşedinţiei, Guvernului, Parlamentului şi nu lupta românilor contra români pe care Preşedinţia şi partidele din opoziţie o promovează cu o sârguinţă demnă de cauze mai bune. Pentru că, în anul centenar, toată lumea vede (şi când spun toată lumea mă refer, în adevăr, la întreaga lumu-lume şi mai ales la neprieteni) că românii sunt mai dezbinaţi ca oricând şi abia că se dă apă la moară celor ce nu încetează să plângă pe „umărul istoriei" şi să nege justeţea Actului de la 1 Decembrie 2018. Că asta-şi doreşte Preşedintele, n-ar fi un lucru chiar aşa de imposibil, afiliaţia domniei sale la românism şi românitate nedându-l, după cum se vede, afară din casă. Dar surprinzătoare este atitudinea Partidului Naţional Liberal care se manifestă pe toate căile şi în toate situaţiile cu o ură aproape viscerală faţă de cei ce susţin actualul arc guvernamental. Să fie domnul Orban fibră din fibra trădată de nume? Ar fii o explicaţie... Români de taote vârstele, profesiile, sexele şi credinţele, Treziţi-vă!

V. VERNESCU

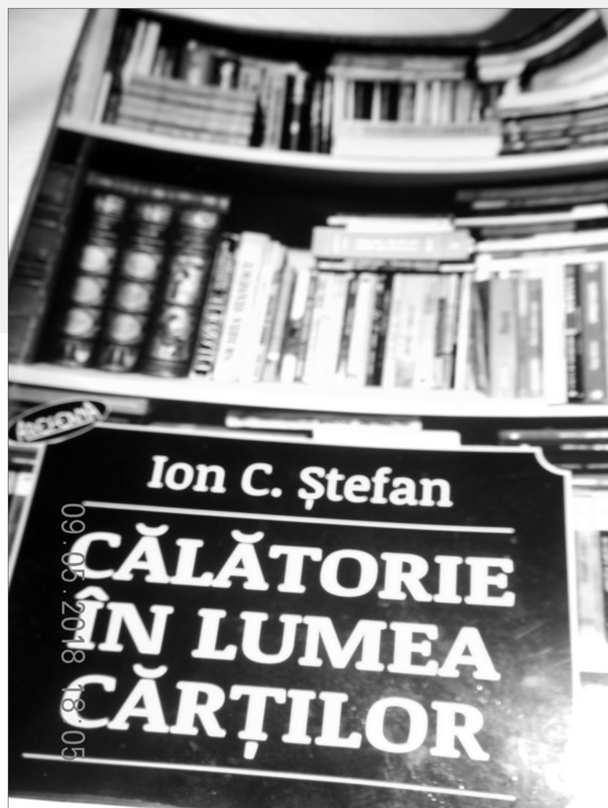
INDEPENDENȚA ŞI UNIREA „PRIN NOI ÎNŞINE”

Acesta este titlul cărții care s-a lansat luni **7 Mai 2018 – ora 13.00**, la **Biblioteca Județeană ,,Dinicu Golescu**”- moderator Denisa Popescu Martin. Autorul cărții**, prof. Dumitru Ghiță** trece în revistă o parte a Istoriei noastre, începând cu luptele de la **PLEVNA,** continuând cu istoria spre **UNIREA de la 1918.** Prof. Elena Liliana Ducan spunea despre autorul cărții*: prof. Dumitru Ghiță, a reuşit să evoce şi-n scris gloriosul trecut străbun în scopul* **,,luminării prezentului”.** *Această...trilogie valorică a cărții îl înscrie pe autor în galeria valorilor cultural-educative argeşene, rămânând un reper de referință şi un modest model, mai ales pentru tineri.*Da, cartea este o lucrare amplă pe baza documentelor istorice, făcută de un cunoscător al istoriei şi un dascăl desăvârşit, dar şi ,,un om de-al locului”, care l-a însoțit pe prof.şi cercetătorul Ion Nania de la Muzeul Jud. Argeş în cercetările de la Rovina Mare, Rovina Mică, Drumul Omorului, Tufele Roşii. Iată ce **spune prof.D.Ghiță*: „Continuâmnd faptele de arme într-ale apărării şi unificării, urmaşii lui Basarab I şi Bogdan, mai ales Mircea cel Bătrân şi Ştefan cel Mare, au ridicat pe o treaptă superioară, atât lupta de independență, exemplificată cu Rovinele şi Vasluiul, cât şi acțiunea de unificare a unor teritorii mai mărginaşe Munteniei şi Moldovei, cele două țări româneşti atingând cele mai mari întinderi teritoriale din istorie în timpul celor doi mari voievozi şi domni. Aşadar, Muntenia Mare şi Moldova Mare pot fi considerate ca prefețe şi prevestitoare ale unirii politice ale celor trei țări române, atât a celei temporare de la 1600 , cât şi a celei totale şi definitive de la 1918.„*** (Independența şi Unirea ,,Prin noi înşine”- p. 11) Profesorul ne vorbeşte şi despre contribuția politicianului argeşan **I.C. Brătianu şi** nu numai în actul unirii de la 1918. (p.69). Cartea este o istorie frumoasă a înaintaşilor nostri, pe care o recomand tuturor vârstelor care-şi iubesc srăbunii şi locurile pe care ei le-au apărat. O vorbă veche spune: ,,**Prin unire cetățile mici se dezvoltă, prin dezbinare şi cele mari se distrug.”** Au vorbit despre carte şi ,,istorie”, prof. Victor Zaharescu, Gl.Bg.(r) dr.ing. Constantin Anton, prof. Ion Alexandru ş.a. Elevii de la Liceul Economic au savurat cu mare interes discuțiile şi n-au părăsit sala timp de mai bine de 2 ore. Istoria locului e frumoasă. Iubiți-o!

ROMÂNIA CENTENARĂ

O ÎNTÂLNIRE PENTRU MINTE, INIMĂ ŞI CULTURĂ

În Oraşul Regal – Curtea de Argeş, Revista PIETRELE DOAMNEI, Cercul Militar Curtea de Argeş, Subfiliala DOMNEŞTI a Cultului Eroilor- Filiala Argeş, s-a desfăşurat Miercuri ,9 Mai 2018 – ora 16.00 la Cercul Militar din Curtea de Argeş, întâlnirea lunară a iubitorilor de cultură sub genericul ,,GÂNDURI LA-NCEPUT DE SEARĂ”. **Prof.dr. George Baciu** a prezentat importanța zilei de **9 Mai 1877, zi de suflet românesc**, **Proclamarea Independenței României. Preotul Ioan Cionca şi prof. Constantin Voiculescu** au trecut în revistă activitatea literară a filozofului, poetului şi nu numai LUCIAN BLAGA, dar şi a lui TUDOR ARGHEZI. Elevul Marcu **Cristian Vlăduț**, ne-au cântat vocal, acompaniat la chitară câteva melodii româneşti. **Prof. Cezar Bădescu** ne-a introdus din nou în frumoasa com. AREFU, călătorind prin lumea cărților cu scriitorul arefean **ION C.ŞTEFAN**, care mai nou semnează Ion Arefeanu. Lucrarea **,,Călătorie în lumea cărților**”, la care face referire prof. C.Bădescu, este cea de-a 35-a carte din şirul celor publicate, ea introducându-ne într-o lume fascinantă a creațiilor spirituale realizate de talentați condeieri pe care ni-i prezintă cu multă căldură sufletească. Cine citeşte cartea se împrieteneşte cu 53 personalități scriitoriceşti : 44 bărbați şi 9 descendente ale Afroditei, printre care amintim , câştigătoarea Premiului Nobel pentru Literatură în 2009 –Herta Muller şi Aurora Liiceanu , doamna cu preocupări pentru descifrarea tainelor sufleteşti ale omului. Cartea începe cu prezentarea a şapte minți luminate din cultura noastră – 6 academinicieni şi un prelat al sufletelor umane, în persoana IPS Calinic – Arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului, Acad.Vasile Tonoiu îl vede ,,între literatură şi filozofie”, pe Acad. Ghe.Păun-,,om de ştiință şi scriitor”, pe Acad. Mircea Malița ,,un intelectual român de formație enciclopedică”. Pe Acad. Nicolae Dabija ,,rapsod al neamului românesc”, Acad.Petru Soltan omul ,,la interferența dintre ştiință şi literatură”, pe Acad. Nicolae Manolescu ,,Pe culmile criticii literare româneşti”. Prof. C.Bădescu, atrage atenția asupra unei mărturisiri a autorului:.... ,,sunt un simplu iubitor de literatură, care citeşte cu ochii minții şi interpretează cu sensibilitatea sufletului.” – p. 63. Locuri frumoase, oameni minunați sunt la tot pasul. Principal este să-i găseşti. **Distinsa Prof. Florica Popa** din Curtea de Argeş, cu ocazia zilei de 9 Mai – Proclamarea Independenței României , ne-a citit o poezie din creația proprie, intitulată **,,Centenar România”- De vorbă cu bunicul**... La fel **Prof. Elena Eşanu Şerbănescu cu poezia ,,Bunicul**”, închinată Eroilor din Primul Război Mondial. Cele două poezii au făcut audiența să adune lacrimi în colțul ochilor. La final, cu ocazia CENTENARULUI, cei prezenți au primit o Diplomă din partea gazdelor - prof.dr. George Baciu şi col.(reg) Laurențiu Domnişoru, intitulată **,,SUFLET CENTENAR**”şi o insignă. Vă mulțumim că existați!

Pagină realizată de Nuşa Cantemir

Când te adresezi la CJ Argeş ... „răspunde... „becul“

La Consiliul Judeţean Argeş administratorul public Mariana Dinu „dă“ şi la Roxana Stoenescu „crapă“

La sfârşitul lunii martie 2018, ziarul s-a adresat preşedintelui Consiliului Judeţean, domnului Manu, cu o „solicitare-interpelare“, din partea unui mijloc de informare. Respectiva sesizare avea ca obiect o copie a operelor lui Brâncuşi, singura de acest gen din România aflată pe teritoriul Mun.Piteşti. Cum primarul municipiului şi multitudinea de directori ai Primăriei Piteşti „dorm în pantofi“, în condiţiile în care am sesizat degradarea acestei copii a unui mare artist român iar conducerea Primăriei încalcă legea, a tăcut, ne-am adresat domnului preşedinte Manu. CJ Argeş a răspuns ziarului după aproape două luni. Numai că răspunsul care s-a adresat domnului preşedinte sau cel puţin unui vicepreşedinte, cum stipulează legea, l-am primit de la „două doamne“, doar aşa în prezent este moda. În prezent conduc femeile care „taie şi spânzură“, pentru că nu mai are cine să le tragă la răspundere. România în prezent este o ţară precum „Oraşul Kartagina“ din nordul Africii unde bărbaţii se pare că nu mai au niciun drept. Singurul bărbat care mai „taie şi spânzură“ este „bărbatul de STAT“, Liviu Dragnea. Aşa cum spuneam, răspunsul este semnat de „două dive“ ale Consiliului Judeţean al căror nume figurează în titlul materialului. Domniile lor probabil sunt analfabete, având în vedere răspunsul dat cu privire la Legea 215/2001. Această lege este una cu caracter general, de care onorabilele dive nu ţin cont. Că o fi bine sau rău că în fruntea administrării unui domeniu public uriaş al Judeţului Argeş se află o tânără cu puţine calităţi manageriale, este o altă problemă. Am spus acest lucru datorită faptului că la data de 17.03.2018 am adresat preşedintelui CJ Argeş o sesizare pe care o publicăm în continuare. Numai că, „divele“ nominalizate dau un răspuns „ca nuca în perete“, în sensul că ambele susţin în scris faptul că Centenarul Marii Uniri a ajuns pe mâna unor impostori care conduc o societate comercială particulară în parteneriat considerat de noi „parteneriat politic împotriva guvernului ales legal“. În concluzie, răspunsul dat prin semnătura celor două „dive“ reprezintă un autentic fals. În răspunsul dat în data de 08.05.2018, veţi vedea considerentele pentru care redacţia ziarului Reflector Argeşean a considerat că răspunsul este unul politic în defavoarea guvernului, în acest an al centenarului. Spaţiul nu ne permite să prezentăm amănunţit răspunsul dat de ziar Consiliului Judeţean, respectiv domnului preşedinte Manu. Prezentăm doar în Facsimil, cine este această DACIN SARA şi pe cine apără. Veţi vedea că aceasta „apără“şi reprezintă drepturile morale şi patrimoniale de autor documentare, de animaţie, pentru filme de ficţiune, documentare, de animaţie... Poate în ceasul al 12-lea, şi domnul Manu se va trezi „să conducă“ acest Consiliu Judeţean şi să nu lase treburile centenarului pe seama unor impostori sau impostoare care probabil prin semnătura pe un parteneriat au dorit şi ei sau ele „să ciugule ceva“ prin intermediul unei asociaţii care nu are nicio legătură cu centenarul datorită faptului că DACIN SARA nu are sediul în Judeţul Argeş ci probabil undeva aiurea. De asemeni, prezentăm răspunsul dat de ziarul reflector Argeşean către domnul preşedinte al Consiliului Judeţean în 10 mai 2018 cu nr. 7523. Probabil că de această dată răspunsul va veni nu după terminarea centenarului sau mai grav, după terminarea viitorului centenar. Aceasta pentru că la Consiliul Judeţean, cei doi vicepreşedinţi care au în subordine serviciile deconcentrate ale CJ Argeş sunt foarte ocupaţi, lăsând semnătura la latitudinea „portarilor instituţiei“. De aceea, prezentăm răspunsul dat.

DACIN SARA apără şi reprezintă drepturile morale şi patrimoniale de aut
documentare, de animaţie, în calitate de autori principali (Legea 8/1996,
pentru filme de ficţiune, documentare, de animaţie, ale autorilor grafici p
MANDAT.

DACIN SARA apără şi reprezintă drepturile morale şi patrimoniale de aut
instituţionali prin organizaţii partenere din Europa, cu care deţine Acord

(continuare în pagina 18)

(urmare din pagina 17)

Sesizarea ziarului adresată preşedintelui CJ Argeş

S.C. Group Media Star Market S.R.L.

Ziarul „Reflector argeşean”, ziar de atitudine, analize, investigaţii şi dezvăluiri

CĂTRE,

CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEŞ

DOMNULUI PREŞEDINTE MANU

Luna aceasta a anului 2018, românii de pretutindeni, în cadrul Centenarului Unirii, cinstesc memoria marelui sculptor Brâncuşi care a făcut impunătorul monument în apropiere de municipiul Târgu Jiu „**Masa Tăcerii şi Coloana Infinitului**„.

În aceste condiții, este de neînțeles un lucru negativ care se întâmplă pe teritoriul municipiului Piteşti. Este vorba de o copie a operei lui Brâncuşi Masa Tăcerii şi Coloana Infinitului aflată din 1983 în municipiul Piteşti. Sigur, de o dimensiune mai mică, aflată între două blocuri în fața căreia, fără spirit de răspundere Adiministrația municipiului Piteşti a depozitat un container al gropii de gunoi. Sigur că ceea ce a făcut în 1983 un fost militar al armatei române prin construirea acestui monument la Piteşti, ca o copie, ar trebui să constituie o preocupare a municipalității, respectiv a domnului primar Ionică. Menționăm că în repetate rânduri ziarul a atras atenția cu privire la degradarea acestei copii a monumentului Brâncuşi. Numai că, ziarul s-a izbit de nepăsarea domnului primar Ionică, care, probabil fiind doar inginer, cunoaşte foarte puține date despre artă şi despre unele opere importante aflate în patrimoniul Unesco.

De asemenea, având în vedere centenarul să dispuneți întocmirea unei hotărâri a Consiliului Județean Argeş prin care să oblige toate primăriile din județ, ca până la Ziua Eroilor de Înălțare, toate monumentele existente pe teriotoriul satelor şi comunelor să fie curățate şi îngrijite. Măcar acum cu ocazia centenarului.

Sigur că am avea multe de discutat, dar deocamdată ne limităm la sesizarea privind cele două activități nominalizate mai sus. Drept pentru care vă mulțumim, aşteptând răspunsul dvs. negativ sau pozitiv.

DIRECTOR, BOŢILĂ DUMITRU

Răspunsul dat preşedintelui CJ Argeş

S.C. Group Media Star Market S.R.L.

Ziarul „Reflector argeşean“, ziar de atitudine, analize, investigații şi dezvăluiri

CĂTRE,

DOMMNUL PREŞEDINTE AL CONSILIULUI JUDEȚEAN ARGEŞ

Am primit de la dv. la data de 08 mai 2018 adresa cu nr. 4375 sub semnătură nu a dvs. ca preşedinte ci a „administrator public“ Mariana Dumitru. Mi se pare foarte curios faptul ca solicitarea ziarului Reflector Argeşean nu s-a bucurat de atenția dv. Axeasta in condițiile in care anul acesta România serbează cel mai important eveniment al utimilor ani - 100 de ani de la intregirea tarii.

Trecând peste acest aspect mi se pare curios faptul ca manifastarile dedicate centenarului Marii Uniri, a constituit un„ motiv de târguiala,, intre unii membrii al conducerii Consiliului Județean, semnatari ai aceste adrese. Daca exista vreo justificare pentru Academia Romana este de neînțeles motivele care au determinat Consiliul Județean sa atribuie un parteneriat cu Asociația DACIN SARA. Această asociație dacă veți dori să citiți componența Consiliului director veți observa că are un conținut „eminamente politic„ reprezentând prin Radu F. Alexandru şi majoritatea membrilor Partidul Național Liberal.

Menționăm faptul că Legea 8/1996 precizează „pentru filme de ficțiune, documentare, de animație ale autorilor grafici„...

Mai mult decât atât Asociația DACIN SARA „apără şi reprezintă interesele morale şi patrimoniale de autor prin organizațiile partenere din Europa. Oare țările din Europa au dreptul să apere independența României în condițiile în care cu o parte din țări România a fost în război în anul 1916 fiind țări agresoare şi de ocupație.

Probabil că actualul şef serviciu Roxana Stoenescu care semnează şi inițiază adresa iar Liviu Ciortan care dă aviz de legalitate, sunt probabil impostori ai istoriei României sau char analfabeți istorici. Mai mult decât atât majoritatea zdrobitoare a Consiliul director în frunte cu Radu F. Alexandru sunt memrii ai opoziției respectiv PNL, PMP si USR. În aceste condiții considerăm imoral faptul că o conducere a celui mai mare partid de stânga a ales să sprijine material un adversar politic reprezentat de Asociația DACIN SARA care nu are nicio calitate să reprezinte evenimentul important al Centenarului. Pentru acest lucru vă rugăm să dispuneți măsuri administrative pentru ca solicitarea unui ziar cum este Reflector Argeşean, să se bucure de atenția conducerii județene iar răspunsul să fie dat de persoane competente din punct de vedere juridic şi istoric.

În acest scop vă sugerăm să opriți parteneriatul DACIN SARA nu pentru motive de adversități politice ci pentru motive cu privre la obiectul de activitate (filme documentare, animație etc). Aşteptăm răspunsul dv. la solicitarea noastră privind monumentele istorice unele dintre ele să se afle în patrimoniul „Asociaților foştilor militari„ şi nu al Asociațiilor foştilor deținuți politici după 1945. Pentru acest lucru vă sugerăm să luați legătură cu asociațiile: Asociația veteranilor de război militari, Asociația Cultul Eroilor înființată de Regele Ferdinant, Asociația cadrelor militare în rezervă şi retragere, instituțiile militare de învățământ argeşene.

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „CURTEA DE ARGEŞ“

Respect pentru valorile naţionale

Titlul anterior este, de fapt, numele unui complex-ambițios proiect inițiat la mijlocul anului trecut de Consiliul Județean Argeş, preşedinte al acestuia fiind conferențiarul universitar, medic, Constantin Dan Manu, în colaborare cu Asociația DACIN SARA (regizorul Şerban Marinescu este preşedintele Consiliului Director, jurnalistul Bogdan Ficeac este director general) şi Academia Română. La lansarea proiectului, pe 22 iulie 2017, la Conacul Goleştilor de lângă Piteşti au fost prezenți patru membri ai Academiei Române, acad. Răzvan Theodorescu, acad. Eugen Simion, acad. Nicolae Panin (toți trei, preşedinți de secții ale Academiei) şi subsemnatul. O întâlnire amplă, bine organizată şi bine mediatizată, desfăşurată chiar în curtea boierilor Goleşti, cei cu solidă prezență în istoria noastră (întemeietori de şcoli şi spitale, participanți la Revoluția de la 1848, la Unirea din 1859, la Marea Unire din 1918), sentimentul fiind al unui bun început de drum, ia un pas de Anul Centenarului Marii Uniri. Simpla formulare a siglei - respect pentru valorile naționale - este de toată lauda, mai ales în contextul entropie şi nivelator al vremurilor „noi" (altfel, nimic mai firesc decât ceea ce sugerează această siglă...). Încă de atunci, alte şapte județe au aderat la această inițiativă, la un moment dat numărul lor crescuse la opt, nu ştiu câte mai sunt acum. Lucrurile au mers însă mai departe în județul Argeş - şi frumos au mers.

Ziarul „COTIDIANUL“

Udrea aşteaptă verdictul din Costa Rica

La ultimul termen din dosarul „Gala Bute", procurorul de caz a cerut instanței pedepse majorate şi condamnare cu executare pentru cei care au primit pedepse cu suspendare pe fond. Elena Udrea a fost condamnată, în primă instanță, la 6 ani de închisoare. Avocații Elenei Udrea au cerut amânarea cauzei pentru ca aceasta să poată fi audiată, însă instanța a respins această solicitare, pe motiv că este „opțiunea exclusivă a inculpatei de a nu participa la propria cauză". „Lipsa sa e o consecință asumată şi proprie de a nu fi în sala de judecată. Nu este dovedită imposibilitatea obiectivă a lipsei de la ter-men", a conchis judecătorul. Apărătorii fostului ministru al Turismului au mai cerut, având în vedere declasificarea protocolului dintre Parchetul General şi SRI, emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție, prin care să se specifice solicitarea scrisă făcută de procurorul de caz, indicarea dosarului penal şi a numelui procurorului, să se spună dacă SRI a comunicat integral sau selectiv interceptările din dosar, să se precizeze dacă au fost transcrieri operative, făcute pe moment, să se precizeze dacă au existat echipe comune, mixte şi ce activități au făcut acestea, precum şi să se certifice dacă a existat un suport de specialitate în dosar.

De ce a mers Dragnea în Israel

Preşedintele Camerei Deputaților, Liviu Dragnea, explică într-un raport dat publicității miercuri, detaliile vizitei pe care a făcut-o în Israel alături de premierul Viorica Dăncilă pe 25 şi 26 aprilie şi care a generat un conflict cu preşedintele Klaus Iohannis, şeful cerându-i demisia premierului, în document se arată că Liviu Dragnea i-a informat pe preşedintele şi pe premierul Israelului despre memorandumul adoptat de către Guvernul român pentru mutarea ambasadei de la Tel Aviv la Ierusalim şi le-a transmis că au fost informați „actorii din România implicați, memorandumul urmând ordinea constituțională, potrivit infonpa-informațiilor news.ro.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

DNA a clasat dosarul acordurilor de defrişare date în Pădurea Trivale. Fosta şefă de la Mediu şi fratele ei au scăpat

În octombrie 2015, activistul de mediu Robertin Rusu a depus la DNA o plângere cu privire la scoaterile ilegale din fondul forestier al Pădurii frivale a unor suprafețe de pădure. Faptele incriminate au avut loc în perioada 2007-2008, când o suprafața de 7 hectare de pădure a fost împărțită în loturi de aproximativ 1.600 de metri pătrați, din fiecare parcelă fiind scoşi câte 200 de metri pătrați (deşi suprafața permisă de ordinul Ministrului Agriculturii nr. 303/2002 era de 5% din parcelă, adică doar 80 mp). În februarie 2018 s-au împlinit 10 ani de la faptele incriminate de Robertin Rusu, fapte ce, în consecință, s-au prescris, iar în martie 2018, la doi ani si jumătate de la sesizarea făcută de activistul de mediu, DNA i-a răspuns, în sfârşit, acestuia, concluzionând că norma penală este incidentă numai cu privire la încălcări ale legislației primare, pe când ordinul de ministru care reglementează limitarea suprafețelor ce pot fi scoase din fondul forestier național face parte din legislația secundară. Altfel spus, pentru că scoaterile din fondul forestier al Pădurii Trivale au fost făcute cu încălcarea unui ordin de ministru si nu a legislației primare, defrişările din Trivale s-au încadrat în... limitele legii.

Ziarul „ANCHETA“

DACIA ÎMPLINEŞTE 50 DE ANI

Brandul care pune Argeşul pe harta economică internațională este Dacia, iar în acest an marca Dacia şi uzina de la Mioveni sărbătoresc 50 de ani. La o jumătate de secol de existență, Automobile Dacia este cea mai importantă companie din România. Autoturismul produs în uzina argeşeană a cucerit clienți din 44 de țări prin modele atractive, de calitate, la cel mai bun preț.

«Sunt onorat că pot vorbi despre un moment unic: în 2018 vom sărbători 50 de ani de Dacia - 50 de ani ai unei uzine, ai unei mărci şi ai unui simbol al României. Vom retrăi momentele cele mai importante ale acestei jumătăți de secol, le vom da cuvântul salariaților Dacia care au trăit şi trăiesc transformările continue ale Dacia. Vom organiza pe parcursul întregului an, la uzină şi în țară, evenimente dedicate acestei aniversări. Dacia este o marcă dinamică cu un rol esențial în reuşita planului strategic al Groupe Renault, „Drive the Future". Dacia este un simbol al reuşitei pe o piață foarte concurențială - cea a industriei auto; s-a impus ca un actor important pe majoritatea piețelor exigente din Europa. Proiectăm şi producem în România vehicule atractive, de calitate şi la cel mai bun preț. Avem legitimitatea de a continua acest succes şi Dacia va fi mereu în inimile românilor!", este mesajul transmis de către proaspătul director general al Automobile Dacia şi Groupe Renault, Antoine Doucerain.

Armata Română... Ce a fost şi ce a ajuns...

